

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806
13 juni 2002

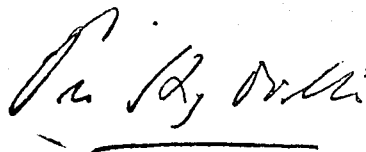
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets
notits vedrørende danske initiativer på det politimæssige og strafferetlige om-
råde under det kommende danske EU-formandskab.

Materialet er ligeledes sendt til Folketingets Retsudvalg.

P. B. Olsen

Udenrigsminister Per Stig Møller
Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

12 JUNI 2002

Dato:
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2001-165-0227
Dok.: IGA20837

Afsendt 12/6-02
JM0283

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sendes en notits med tilhørende bilag vedrørende danske initiativer på det politimæssige og strafferetlige område under det kommende danske EU-formandskab, idet jeg skal anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

De danske initiativer vil eventuelt kunne gennemgås under et samråd i Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at materialet ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2001-165-0227
Dok.: IGA20838

NOTITS

vedrørende danske initiativer på det politimæssige og strafferetlige område under det kommende danske EU-formandskab.

Det danske formandskab forventes at præsentere 12 nye initiativer på det politimæssige og strafferetlige område (Traktaten om Den Europæiske Union, afsnit VI).

De 12 initiativer er følgende:

Politisamarbejdet

- Rådshenstilling om udarbejdelse af en fælles oversigt over typiske kendetegn ved terrorister.
- Rådsafgørelse om elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, herunder navnlig vedrørende fingeraftryk og tidligere straffedomme.
- Rådsafgørelse om fælles brug af forbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- Protokol om ændring af Europol-konventionen med henblik på at sætte Europol bedre i stand til at yde støtte til medlemslandenes retshåndhævende myndigheder i forbindelse med efterforskning af strafbare forhold.
- Rådshenstilling om operationelle anbefalinger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af overfald på transportchauffører.

- Rådskonklusioner om efterforskning af IT-kriminalitet og om opbevaring af teledata i efterforskningsmæssigt øjemed.

Narkotikaområdet

- Rådshenstilling om behandling af kriminelle stofmisbrugere i forbindelse med strafafsoning.

Strafferetligt samarbejde

- Rammeafgørelse om bestikkelse i den private sektor.
- Rammeafgørelse om strafferetlige bestemmelser vedrørende konfiskation (pligt til at konfiskere udbytte fra strafbare handlinger, der har en strafferamme på fængsel på mere end 1 år, samt bestemmelser om lempelse af bevisbyrden).
- Rammeafgørelse om strafferetligt samarbejde i forbindelse med konfiskation (gensidig anerkendelse af retsafgørelser om konfiskation samt fordeling af konfiskerede midler).
- Rådsafgørelse om udveksling af oplysninger om rettighedsfrakendelser med henblik på national gennemførelse.
- Rådsafgørelse om efterforskning og strafforfølgning af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden m.v.

Der vedlægges udkast til rammeafgørelse om bestikkelse i den private sektor, udkast til rammeafgørelse om strafferetlige bestemmelser vedrørende konfiskation, udkast til rammeafgørelse om strafferetligt samarbejde i forbindelse med konfiskation (gensidig anerkendelse af retsafgørelser om konfiskation samt fordeling af konfiskerede midler), udkast til rådsafgørelse om fælles brug af forbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder, udkast til protokol om ændring af Europol-konventionen, udkast til rådsafgørelse om udveksling af oplysninger om rettighedsfrakendelser med henblik på national gennemførelse, udkast til rådshenstilling om operationelle anbefalinger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af overfald på transportchauffører, rådshenstilling om behandling af kriminelle stofmisbrugere i forbindelse med strafafsoning samt udkast til rådsafgørelse om efterforskning og strafforfølgning af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden m.v. Der vedlægges endvidere covernoter vedrørende disse forslag.

3 af de danske initiativer vil først blive fremsat på et senere tidspunkt under det danske formandskab. Det drejer sig om et forslag til rådshenstilling om udarbejdelse af en fælles oversigt over typiske kendetegn ved terrorister og et forslag til rådskonklusioner om efterforskning af IT-kriminalitet og om opbevaring af teledata i efterforskningsmæssigt øjemed. Der vedlægges covernoter vedrørende disse forslag.

Endelig drejer det sig om et forslag til rådsafgørelse om elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder, herunder navnlig vedrørende fingeraftryk og tidligere straffedomme. Der vedlægges en covernote samt en note vedrørende dette forslag.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2002-945-0874
Dok.: TFR21269

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rådshenstilling om en fælles model for profilanalyse vedrørende terrorister.

I forbindelse med det danske formandskab for Den Europæiske Union i andet halvår af 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rådshenstilling om en fælles model for udformning af terroristprofiler.

På baggrund af bl.a. terrorangrebene den 11. september 2001 vedtog Rådet (retlige og indre anliggender) på et møde den 20. september 2001 en række foranstaltninger til forbedring af bekæmpelsen af terrorisme i Den Europæiske Union. Ligeledes vedtog Det Europæiske Råd en række konklusioner og en handlingsplan på et ekstraordinært møde den 21. september 2001 omkring bekæmpelse af terrorisme. I de to vedtagelser opregnes en række konkrete initiativer, der enten bør iværksættes eller overvejes nærmere med henblik på bekæmpelse af terrorisme, herunder bl.a. spørgsmålet om styrkelse af samarbejdet mellem de enkelte efterretningstjenester og i forhold til Europol.

Arbejdet med terroristprofiler pågår allerede inden for flere efterretningstjenester i Den Europæiske Union, ligesom Europol beskæftiger sig med profilanalysering i forbindelse med terrorisme. Der eksisterer imidlertid ikke et formaliseret samarbejde herom hverken medlemslandene imellem eller i forhold til Europol.

Det danske forslag til en rådshenstilling fremsættes således med henblik på at etablere og styrke arbejdet med terroristprofiler og samarbejdet mellem efterretningstjenesterne herom for dermed i videre omfang at blive i stand til at identificere terrorister, der ønsker ophold eller som allerede opholder sig eller opererer inden for EU.

Det danske initiativ indeholder to led. I første omgang er det hensigten at opstille en form for "best practice", der indeholder en beskrivelse af, hvordan medlemslandene på nuværende tids-

punkt arbejder med terroristprofiler. På baggrund af beskrivelsen af "best practice" er det derefter hensigten, at der udarbejdes et forslag til en henstilling fra Rådet, hvori medlemslandene opfordres til at bidrage med relevante oplysninger, der kan danne baggrund for opstilling af fælles profiler, som alle medlemslandene kan drage nytte af. De oplysninger, der forventes at skulle tegne profilen/profilene er eksempelvis oplysninger vedrørende terroristers person (køn, alder, uddannelse mv.) og oplysninger vedrørende terroristers modus (rejsemåde, legitimationsdokumenter mv.). Det er tanken, at der i henstillingen lægges op til, at arbejdet med bearbejdningen af de indkomne oplysninger og opstillingen af profiler fremover overlades til Europols analyseenhed.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2002-165-0352
Dok.: TFR21270

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rådsafgørelse om elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rådsafgørelse om elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

Handlingsplanen for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, som blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Wien den 11. – 12. december 1998, opregner en række konkrete initiativer, der enten bør iværksættes eller overvejes nærmere med henblik på gennemførelse af Traktaten om Den Europæiske Union, herunder bl.a. spørgsmålet om en styrkelse af udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

Herudover har Rådet vedtaget en række foranstaltninger om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, herunder bl.a. om udveksling af oplysninger om DNA-profiler.

Medlemsstaterne udveksler – i et vist omfang – allerede i dag oplysninger elektronisk. Der er imidlertid behov for at etablere et elektronisk system for udveksling af oplysninger om f.eks. tidligere straffedomme, fingeraftryk og DNA-profiler. Der er samtidig behov for, at medlemsstaterne forpligtes til at besvare anmodninger om oplysninger fra andre medlemsstater inden for en bestemt tidsfrist (f.eks. 24 timer). I dag er der således ikke nogen egentlig tidsfrist, hvilket i praksis medfører meget langvarige ventetider f.eks. i forbindelse med strafferetlige efterforskninger.

Det danske forslag til rådsafgørelse forpligter medlemsstaterne til at oprette et nationalt kontaktpunkt med henblik på elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes resthåndhævende myndigheder.

Medlemsstaterne forpligtes samtidig til etablere et sikret elektronisk system – et såkaldt hit/no-hit system – hvor der kan udveksles konkrete oplysninger f.eks. i forbindelse med strafferetlige efterforskninger. Formålet er, at en medlemsstat skal kunne fremsende en elektronisk forespørgsel i forbindelse med en konkret strafferetlig efterforskning med henblik på eventuelt at modtage relevante oplysninger fra retshåndhævende myndigheders registre i medlemsstaterne.

Medlemsstaterne forpligtes i den forbindelse til at besvare forespørgslen inden for en bestemt tidsfrist, f.eks. 24 timer. Hvis en person er kendt i den anmodede medlemsstat, kan den anmodende medlemsstat – i overensstemmelse med national ret og internationale instrumenter – fremsende en retsanmodning med henblik på eventuelle yderligere oplysninger. Medlemsstaterne forpligtes således alene til at meddele oplysninger om, hvorvidt bestemte personer i relation til strafferetlige efterforskninger er kendte i nationale retshåndhævende myndigheders registre.

Ministry of Justice

Civil and Police Department

Date: 6 May 2002
Presidency Secretariat
Our ref.: 2002-165-0352
Doc.: TFR21254

NOTE

Electronic exchange of information between law enforcement authorities of the Member States.

1. Background.

At the meeting of the European Council in Vienna 11 – 12 December 1998 the Heads of State and Government approved a five-year action plan for the implementation of an area of freedom, security and justice. The action plan sets out a number of measures to be adopted within a to-year period and a five-year period respectively from the entry into force of the Amsterdam Treaty on 1 May 1999.

The European Council in Tampere 15 – 16 October 1999 furthermore decided on a number of political guidelines and priorities concerning the co-operation on justice and home affairs, including the implementation of the Vienna Action Plan from 1998.

At the European Council in Laeken 14 – 15 December 2001 the Heads of State and Government had an in depth discussion on the results achieved regarding the implementation of the conclusions from the European Council in Tampere. In that connection the European Council set out further guidelines in relation to the implementation of the Tampere conclusions.

The incoming Danish Presidency intends to continue the implementation of the Vienna Action Plan based on the political priorities and guidelines decided by the European Council and results achieved during previous presidencies.

One of the priorities of the incoming Danish Presidency will be **electronic exchange of information between law enforcement authorities of the Member States.**

2. A Danish proposal for a Council decision regarding electronic exchange of information between law enforcement authorities of the Member States.

In order to continue the implementation of the Vienna Action Plan based on the political priorities and guidelines decided by the European Council and results achieved during previous presidencies, Denmark will table a proposal for a Council decision regarding electronic exchange of information between law enforcement authorities of the Member States to be discussed in the Police Co-operation Working Group during the second half of 2002.

The Council decision will be based on the Treaty on European Union (TEU), article 30(1)(a)(b) and article 34(2)(c). In accordance with TEU, article 39(1), the European Parliament will be asked for its opinion on the Danish proposal.

The purpose of the Danish initiative is to facilitate the exchange of information, including electronic exchange of fingerprints and DNA profiles. When relevant for a specific investigation or prosecution a Member State in accordance with national law, should be able to ask other Member States by electronic means if information is available, e.g. concerning finger prints, DNA profiles or criminal records (**hit/no-hit system**).

In case information is available in another Member State this information can be requested subsequently by forwarding a formal request in accordance with relevant international instruments and national law.

It is the intention that the proposal will create the legal basis for Member States to be able to ask other Member States by electronic means if information is available. In that connection Member States should be asked to appoint contact points for communication of information between law enforcement authorities in Member States. Contact points should be able to cover all relevant law enforcement files in Member States.

At the same time it is the intention of the proposal that Member States – when requested – should be able to reply within a certain time limit, e.g. 24 hours.

The proposal should be seen as a first step towards the establishment of a central European criminal record, including records on fingerprints and DNA profiles.

It is the intention of the incoming Danish Presidency to table the initiative in the course of June 2002 in order for the proposal to be published in the Official Journal and send to the European Parliament before 1 July 2002.

3. Possible electronic systems to be used for electronic exchange of information between law enforcement authorities of the Member States.

As appropriate the possible involvement of Europol should be explored as well as the possibility of using other already existing means for exchanging information, e.g. within the framework of the Schengen co-operation and Interpol.

A number of electronic systems for the exchange of information between law enforcement authorities of Member States are already in place:

- *Interpol*

Interpol currently has 179 member countries with very different levels of technological equipment. However, the European member countries all meet the same requirements in connection with the processing and communication of international police information.

The physical structure of the network is based on National Central Bureaus (NCB) of the member countries. NCB's constitute the interface between national police authorities and Interpol.

The Central Station at the General Secretariat of Interpol at Lyon manages the flow of traffic between the different Regional Stations and at the same time serves as Regional Station for Europe.

The technical solution is a mail system based on the international message-handling standard X.400. All EU Member States have installed X.400 equipment and the message server at the General Secretariat conforms to the X.400 standard.

The network is secured by an encryption system that can be adapted to all microcomputer-based equipment. It does not require any modifications to the X.400 server.

This telecommunications network can handle information in various forms such as typed texts, texts with graphs, diagrams and tables, images (i.e. counterfeit notes, fingerprints, photographs), combinations of texts and images (notices) and consultation of centrally stored data and criminal records including data on previous convictions.

The Automated Search Facility (ASF) has been developed with a view to establish a computer-based system, which allows connected NCB's to consult a database automatically via a server located at the General Secretariat.

Information sent by the NCB's is – with the prior consent of the sending country – introduced into the database on a daily basis.

Connected NCB's can search in the database with a view to identify suspected individuals based on several criteria including phonetic, known aliases, passports and identity documents. The system also allows for the transmission of photographs and fingerprints together with an international notice in English, French, Spanish or Arabic.

Information on stolen vehicles and stolen objects of art is also stored in the database.

Access to the central ASF server may be obtained using public switched telephone networks, packet-switching data networks (X.25) or an integrated services digital network.

All EU Member States are connected to ASF.

Automated Fingerprint Identification System (AFIS) is a system of national electronic databases on fingerprints at the national central units for the identification of fingerprints and one at the General Secretariat. The system allows for an electronic search for fingerprints. Fingerprints are forwarded electronically via the NCB's. A "hit" will contain an offer of approximately 20 possible "hits". These will subsequently have to be analysed manually and visually.

All EU Member States have acquired the system.

- *Co-operation within the framework of the Schengen agreement*

The physical structure of the network is based on national SIRENE offices of Member States connected by the **Schengen Information System (SIS)**.

SIS is a computerised information system for storage and search of structured data on certain individuals and stolen goods, documents and counterfeit notes. SIS consists of a central reference database (C.SIS), a technical support facility, placed at Strasbourg and national databases (N.SIS) at the national SIRENE offices. SIS is directly accessible from national police systems of Member States for entries and searches.

The current version of the SIS can only handle structured text and figures in formats. Photos and fingerprints cannot be exchanged electronically.

The information is exchanged in the original language and English.

In accordance with **Article 39 of the Schengen Convention** Member States undertake to ensure that their police authorities shall, in compliance with national legislation and within the limits of their responsibilities, assist each other for the purposes of preventing and detecting criminal offences. Member States exchange information via the central units. However, information exchange with reference to Article 39 can take place through direct contact between competent authorities of Member States and with parallel notification of the central unit of the Member State.

In some Member States a separate office next to the SIRENE office handles information exchange with reference to Article 39. In other Member States the SIRENE office handles the information exchange.

- *Europol*

The physical structure of the Europol information network is based on Europol National Units and Europol head quarters via the national desks at Europol.

In order to achieve its purpose Europol maintains three systems for the storage and exchange of information.

The Information Exchange System (InfoEx) connects the national desks at Europol and the national desks with their respective National Units and Europol. The system is a mail system based on a Virtual Private Network (VPN).

This information exchange system can handle information in various forms such as text-files, text with graphs, diagrams and tables, images (i.e. counterfeit notes, fingerprints, photographs), combinations of text and images and requests for consultation of centrally stored data.

The system consists of an exchange form, a Word document and attached files in any format.

The information is exchanged in English.

The Europol Information System (EIS) is a computerised information system for storage and search of data concerning certain individuals, crimes and convictions. The system is currently under development.

EIS consists of central servers at Europol and servers at the National Units. National Units, liaison officers at the desks, the director, deputy directors and duly empowered officials have direct access to enter and search information in the EIS.

The EIS will be able to handle structured data with attached files containing free text and images.

The EIS will have an automated linguistic component. The component will be able to provide good translation of structured data and less good translation of unstructured text.

The EIS will have an encryption component.

Analysis Work Files (AWF) are created with the purpose of central storage of data and analysis at Europol. It is not intended for the purpose of electronic exchange of information between Member States.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2002-165-0351
Dok.: TFR21271

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rådsafgørelse om fælles benyttelse af forbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rådsafgørelse om fælles benyttelse af forbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

Den 14. oktober 1996 vedtog Rådet en fælles aktion om forbindelsesofficerer. Den fælles aktion skabte et grundlag for en styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande, ligesom der blev skabt mulighed for i et vist omfang at benytte andre medlemsstaters forbindelsesofficerer i tredjelande.

En række medlemsstater, herunder Danmark, Sverige og Finland samarbejder allerede i dag om udsendelse af fælles forbindelsesofficerer til tredjelande. Herudover er det forudset i Europokonventionen, at Europol kan oprette og opretholde forbindelser til tredjelande og eksterne organisationer bl.a. med henblik på udveksling af relevante oplysninger. På denne baggrund har Europol indgået en række samarbejdsaftaler med tredjelande og eksterne organisationer. Det er forudset i samarbejdsaftalerne, at Europol kan udsende forbindelsesofficerer til pågældende tredjelande og eksterne organisationer.

Det tidligere svenske formandskab tog initiativ til gennemførelse af en spørgeskemaundersøgelse i rådsregi om medlemsstaternes gennemførelse af den fælles aktion af 14. oktober 1996. Sideløbende med dette har man i Europol-regi drøftet muligheden for – i begrænset omfang – at lade Europol benytte medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande og eksterne organisationer, idet Europol ikke i større omfang har ressourcer til eller behov for at udsende forbindelsesofficerer til alle de tredjelande og eksterne organisationer, der indgås samarbejdsaftaler med.

Gennemførelsen af spørgeskemaundersøgelsen i rådsregi har vist, at der er behov for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område med henblik på en styrkelse af udvekslin-

gen af oplysninger mellem medlemsstaterne om grænseoverskridende kriminalitet. Samtidig er der behov for at udnytte medlemsstaternes ressourcer på dette område bedst muligt. Drøftelserne i Europol-regi har tillige vist, at der er et konkret operativt behov for, at Europol får mulighed for at benytte medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande og eksterne organisationer.

Dele af det danske forslag til rådsafgørelse er en videreudvikling af Schengen-reglerne. På den baggrund vil Island og Norge skulle deltage i vedtagelsen af forslaget.

Det danske forslag til rådsafgørelse forpligter medlemsstaterne, herunder Island og Norge, til at styrke samarbejdet mellem forbindelsesofficerer i tredjelande, bl.a. gennem afholdelse af regelmæssige møder og gennem etableringen af muligheden for at benytte fælles forbindelsesofficerer i tredjelande.

Medlemsstaterne forpligtes endvidere til at oprette et nationalt kontaktpunkt med henblik på udførelsen af samarbejdet mellem medlemsstaterne om udveksling af oplysninger via forbindelsesofficerer i tredjelande.

Endelig forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at Europol kan anmode om oplysninger fra medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande eller eksterne organisationer, hvor Europol ikke er repræsenteret. Denne del af forslaget vil ikke finde anvendelse for Island og Norge.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 6. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2002-165-0351
Dok.: TFR21244

RÅDETS AFGØRELSE .../.../RIA

af...

**om fælles benyttelse af forbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaternes retshåndhæven-
de myndigheder**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til Traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a, b og c, artikel 30, stk. 2, litra c, og artikel 34, stk. 2, litra c.,

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ¹,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Wien den 11. – 12. december 1998 til en styrkelse af indsatsen til bekæmpelse af international organiseret kriminalitet på baggrund af de nye muligheder, som blev åbnet med Amsterdam-traktaten, herunder gennem samarbejde og fælles initiativer vedrørende udveksling af forbindelsesofficerer og udstationering inden fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999.
- (2) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors den 15. – 16. oktober 1999 Rådet og Kommissionen til i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet at fremme en fuldstændig og øjeblikkelig gennemførelse af Amsterdam-traktaten på grundlag af den handlingsplan, der blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Wien den 11. – 12. december 1998 og de politiske retningslinjer og konkrete mål, der blev opnået enighed om i Tammerfors.

¹ EFT...

² EFT...

- (3) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Helsingfors den 10. – 11. december 1999 EU til at intensivere sine bestræbelser på internationalt plan ved at intensivere samarbejdet med tredjelande om begrænsning af efterspørgslen og udbudet af narkotika samt om retlige og indre anliggender. Det Europæiske Råd bemærkede samtidig, at der vil være behov for en samlet indsats fra alle relevante myndigheder med en særlig rolle til Europol.
- (4) Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i Laeken den 14. – 15. december 2001 de retningslinjer og mål, der blev fastlagt i Tammerfors. Det Europæiske Råd noterede sig samtidig, at der er brug for nye impulser og rettesnore for at indhente forsinkelserne på visse områder.
- (5) Rådet vedtog den 14. oktober 1996 på grundlag af artikel K.3 i Traktaten om Den Europæiske Union en fælles aktion vedrørende indførelse af en fælles referenceramme for medlemsstaternes initiativer med hensyn til forbindelsesofficerer³.
- (6) I lyset af erfaringerne vedrørende anvendelsen af den fælles aktion og i lyset af Amsterdamtraktatens bestemmelser om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet er der behov for en styrkelse og en videreudvikling af samarbejdet om udsendelse af forbindelsesofficerer til tredjelande og internationale organisationer.
- (7) Europol kan i det omfang det er hensigtsmæssigt for at gennemføre de opgaver, der er fastsat i Europol-konventionen oprette og opretholde samarbejdsforbindelser med tredjelande og eksterne organisationer.
- (8) Europol har oprettet og vil løbende oprette og opretholde samarbejdsforbindelser med en lang række tredjelande og eksterne organisationer.
- (9) Der er behov for at give Europol den nødvendige støtte og muligheder for effektivt at fungere som omdrejningspunktet for det europæiske politisamarbejde. Det Europæiske Råd har fremhævet, at Europol spiller en central rolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan.
- (10) Der er et behov for, at Europol får mulighed for i et vist omfang at benytte medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande for derigennem at styrke Europols operative støttefunktion i forhold til de nationale politimyndigheder.

³ EFT L 268 af 19.10.1996, s. 2

- (11) Medlemsstaterne anerkender, at der i stor udstrækning allerede finder samarbejde sted mellem medlemsstaternes forbindelsesofficerer udsendt til tredjelande og internationale organisationer. Der er imidlertid behov for at styrke dele af samarbejdet mellem medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer for derved at udnytte medlemsstaternes ressourcer bedst muligt.
- (12) Der er behov for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område for derved at lette muligheden for udvekslingen af oplysninger med henblik på bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet.
- (13) Medlemsstaterne tillægger samarbejdet om bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet særlig stor betydning, idet medlemsstaterne finder, at en styrkelse af samarbejdet om udveksling af oplysninger vil styrke de nationale myndigheders muligheder for effektivt at bekæmpe kriminalitet. Medlemsstaterne finder i den forbindelse, at Europol bør spille en central rolle.
- (14) Formålet med denne afgørelse er at regulere spørgsmål vedrørende bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet. Afgørelsen berører derimod ikke spørgsmål vedrørende asyl og indvandring.
- (15) Bestemmelsen i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁴, der vedrører fælles benyttelse af forbindelsesofficerer bør videreudvikles med henblik på en styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet.
- (16) For så vidt angår Island og Norge er denne afgørelse med undtagelse af artikel 9 en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne i overensstemmelse med den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne⁵, der falder ind under artikel 1, litra H, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁶.
- (17) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

⁴ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19

⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s.36

⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31

artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁷.

- (18) Irland deltager i denne afgørelse i henhold til artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁸.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definition

1. Ved "forbindelsesofficer" forstås i denne afgørelse en repræsentant for en af medlemsstaterne, som udsendes til et eller flere tredjelande eller internationale organisationer for i de pågældende lande eller internationale organisationer at etablere og opretholde kontakt med myndighederne med henblik på at forebygge og opklaring af strafbare handlinger.
2. Denne afgørelse er med forbehold af medlemsstaternes forbindelsesofficerers funktioner inden for rammerne af deres beføjelser og under overholdelse af national ret og eventuelle aftaler med værtsstaten eller den internationale organisation.

Artikel 2

Forbindelsesofficerernes funktioner

1. Hver medlemsstat skal sørge for, at deres forbindelsesofficerer etablerer og opretholder direkte kontakt med kompetente myndigheder i værtsstaten eller den internationale organisation med henblik på at fremme og fremskynde indsamling og udveksling af oplysninger.
2. Hver medlemsstats forbindelsesofficer bidrager desuden til indsamling og udveksling af oplysninger, navnlig strategiske oplysninger, som kan være nyttige med henblik på bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet, herunder oplysninger, som fremmer kendskabet til retssystemerne og operative metoder, der kan anvendes i de pågældende lande eller internationale organisationer.

⁷ EFT L af 1.6.2000, s. 43

Artikel 3

Underretning om udsendelse af forbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne orienter hvert år Generalsekretariatet for Rådet om udsendelse af forbindelsesofficerer, herunder om disses beføjelser og eventuelle samarbejdsaftaler mellem medlemsstaternes om udsendelse af forbindelsesofficerer.
2. Generalsekretariatet for Rådet udarbejder årligt en oversigt, som udsendes til medlemsstaterne og Europol, om medlemsstaternes udsendelse af forbindelsesofficerer, herunder om disses beføjelser.

Artikel 4

Netværket af forbindelsesofficerer i tredjelande

1. Medlemsstaterne sørger for, at medlemsstaternes forbindelsesofficerer, der er udsendt til samme tredjelande eller internationale organisationer, mødes regelmæssigt og når det er relevant med henblik på udveksling af relevante oplysninger. Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union sørger for, at deres forbindelsesofficer tager initiativ til afholdelse af sådanne møder. Hvis den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union ikke er repræsenteret i pågældende tredjeland eller internationale organisation, sørger medlemsstatens repræsentant, som udpeges i den anledning, for at tage initiativ til mødet. Kommissionen og Europol underrettes om sådanne møder og kan inviteres til at deltage i møderne, når det skønnes hensigtsmæssigt.
2. Hver medlemsstat sørger for, at deres forbindelsesofficerer, der er udsendt til samme tredjelande eller internationale organisationer, yder hinanden bistand i forbindelse med kontakter til modtagerlandets myndigheder. Når det er relevant kan medlemsstaterne aftale, at deres forbindelsesofficerer fordeler opgaverne imellem sig.
3. Medlemsstaterne kan bilateralt eller multilateralt aftale, at forbindelsesofficerer, der er udsendt af en medlemsstat til et tredjeland eller en international organisation, tillige varetager en eller flere andre medlemsstaters interesser.

Artikel 5

Samarbejde mellem medlemsstaterne om udveksling af oplysninger via forbindelsesofficerer i tredjelande

⁸ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20

1. Hver medlemsstat sørger for, at deres forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter meddeler deres respektive nationale myndigheder oplysninger vedrørende grove kriminelle trusler mod andre medlemsstater, der ikke er repræsenteret ved egne forbindelsesofficerer i det pågældende tredjeland eller internationale organisation. De nationale myndigheder underretter de berørte medlemsstater herom.
2. Medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer kan i overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter meddele oplysninger vedrørende kriminelle trusler mod andre medlemsstater direkte til pågældende medlemsstats egne forbindelsesofficerer, hvis denne er repræsenteret i det pågældende tredjeland eller internationale organisation.
3. I overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter kan medlemsstater, som ikke har forbindelsesofficerer i et tredjeland eller en international organisation, rette henvendelse til en anden medlemsstat, som har forbindelsesofficerer i det pågældende tredjeland eller internationale organisation, med henblik på udveksling af relevante oplysninger.
4. Medlemsstaterne behandler en anmodning som omhandlet i stk. 3 i overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter og meddeler hurtigst muligt om en sådan anmodning kan imødekommes.
5. Hver medlemsstat kan meddele samtykke til, at eventuelle oplysninger udveksles direkte mellem forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer og andre medlemsstaters myndigheder.

Artikel 6

Fælles seminarer for forbindelsesofficerer

1. For at forbedre forbindelsesofficerernes samarbejde i et eller flere tredjelande og internationale organisationer kan medlemsstaterne, hvis der er særlige behov for viden om og indsats i de pågældende tredjelande og internationale organisationer, afholde fælles seminarer vedrørende kriminalitetsudviklingen og de mest effektive metoder til bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet.
2. Deltagelse i sådanne seminarer som omhandlet i stk. 1 må ikke forhindre forbindelsesofficererne i at udføre deres opgaver.

Artikel 7

Samarbejde mellem forbindelsesofficerer fra en medlemsstats forskellige myndigheder

1. De medlemsstater, der benytter sig af forbindelsesofficerer fra forskellige myndigheder, sikrer, at der indføres hensigtsmæssige former for samarbejde mellem disse forbindelsesofficerer under hensyn til deres respektive myndigheders ansvarsområde.
2. Med henblik herpå fremmer medlemsstaterne:
 - a. forbindelserne mellem de myndigheder, der udsender og administrerer disse forbindelsesofficerer
 - b. en hensigtsmæssig koordinering af oplysningerne om udsendelse af disse forbindelsesofficerer
 - c. kontakterne mellem forbindelsesofficerer i de lande, hvortil de er udstationeret

Artikel 8

Nationale kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på at lette de opgaver, der er henvist til i denne afgørelse.
2. Hver medlemsstat giver Generalsekretariatet for Rådet skriftlige oplysninger om sit nationale kontaktpunkt samt senere ændringer i medfør af denne afgørelse. Generalsekretariatet for Rådet lader oplysningerne offentliggøre i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
3. Hver medlemsstat sikrer, at det nationale kontaktpunkt er i stand til at udføre sine opgaver på en effektiv og hurtig måde.
4. Denne afgørelse gælder med forbehold af eksisterende nationale bestemmelser, herunder især kompetencefordelingen mellem de forskellige myndigheder og tjenester i de berørte medlemsstater.

Artikel 9

Europol

1. Hver medlemsstat sørger for, at Europol, i overensstemmelse med national ret og Europolkonventionen, kan anmode om oplysninger fra medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande eller eksterne organisationer, hvor Europol ikke er repræsenteret.

2. Europols anmodninger skal rettes til medlemsstaternes nationale enheder, der, i overensstemmelse med national ret og Europol-konventionen, tager stilling til anmodningen. Videregivelse af oplysninger fra medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande eller eksterne organisationer til Europol, sker i overensstemmelse med national ret og Europol-konventionen.
3. I forbindelse med tilrettelæggelsen af medlemsstaternes forbindelsesofficerers arbejdsopgaver tager medlemsstaterne når det skønnes hensigtsmæssigt hensyn til de opgaver, der i henhold til Europol-konventionen udføres af Europol.

Artikel 10

Ophævelse af fælles aktion 96/602/RIA og bestemmelsen i artikel 47, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser

1. Den fælles aktion af 14. oktober 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende indførelse af en fælles referenceramme for medlemsstaternes initiativer med hensyn til forbindelsesofficerer ophæves ved denne afgørelse.
2. Bestemmelsen i artikel 47, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ophæves ved denne afgørelse.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft 14 dage efter dens offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Udfærdiget i..., den

På Rådets vegne

Formand

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2002-165-0350
Dok.: TFR21272

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til protokol om ændring af konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen).

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til protokol om ændring af konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen).

Den 26. juli 1995 blev konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) vedtaget af Rådet og undertegnet af medlemsstaterne. Konventionen trådte i kraft den 1. oktober 1998, og Europol påbegyndte herefter sit virke den 1. juli 1999. Efter artikel 30, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal Rådet – inden 5 år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden – fremme samarbejdet via Europol inden for en række forskellige områder. Handlingsplanen for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, som blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Wien den 11. – 12. december 1998, opregner en række konkrete initiativer, der enten bør iværksættes eller overvejes nærmere med henblik på gennemførelse af TEU's artikel 30, stk. 2.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. – 16. oktober 1999 er det endvidere fremhævet (pkt. 45), at Europol spiller en central rolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Det Europæiske Råd opfordrede således Rådet til at give Europol den nødvendige støtte og de nødvendige ressourcer.

Spørgsmålet om en eventuel **revision af Europol-konventionen** i lyset af bl.a. TEU artikel 30, stk. 2, har været drøftet på ekspertniveau, og der er på grundlag af disse drøftelser udarbejdet en oversigt over spørgsmål, som bør overvejes i forbindelse med en revision af Europol-konventionen. Oversigten blev godkendt på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civil-

beskyttelse) den 27. – 28. september 2001 og danner således grundlag for iværksættelse af forhandlinger på ekspertniveau om en revision af Europol-konventionen.

Oversigten indeholder en række emner, der kan medføre ændringer af Europol-konventionen. Visse emner er en opfølgning på Amsterdam-traktaten og Tammerfors-konklusionerne, herunder spørgsmålet om fælles efterforskningshold og Europols mulighed for at anmode medlemsstaterne om at indlede efterforskninger. En anden emnekreds vedrører den operative funktion af analyse-databaserne, informationssystemer, og et eventuelt fremtidigt samarbejde med Eurojust. Endelig er spørgsmålet rejst, om der er behov for ændrede former for kontrol med Europol, samt hvilken rolle lederne af de nationale enheder bør have.

Spanien og Belgien har på denne baggrund fremlagt et forslag til protokol om ændring af Europol-konventionen. Forslaget til protokol indeholder alene ændringsforslag vedrørende fælles efterforskningshold, Europols mulighed for at anmode medlemslandene om at indlede efterforskninger, Europols ansattes ansvar i fælles efterforskningshold, proceduren for ændring af Europol-konventionen, protokollen om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af Europol-konventionen og protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europols organer samt Europols vicedirektører og personale. Der blev opnået politisk enighed om dele af udkastet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 25. – 26. april 2002.

På denne baggrund vil Danmark fremlægge et udkast til en protokol om ændring af Europol-konventionen, hvor der tages højde for hele listen samt eventuelle andre relevante spørgsmål.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 6. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2002-165-0350
Dok.: TFR21239

RÅDETS RETSAKT

af...

om udarbejdelse på grundlag af artikel 43, stk. 1, i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) af en protokol om ændring af denne konvention

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed¹, særlig artikel 43, stk. 1,

som henviser til Kongeriget Danmarks initiativ²,

som henviser til Europa-Parlamentets udtalelse,

som henviser til Europol's Styrelsesråds udtalelse, og

som tager i betragtning, at det følger af artikel 30, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union, at Rådet inden 5 år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 skal fremme samarbejdet blandt andet via Europol inden for en række forskellige områder,

som tager i betragtning, at Det Europæiske Råd på mødet i Tammerfors fremhævede, at Europol spiller en central rolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Det Europæiske Råd opfordrede i den forbindelse Rådet til at give Europol den nødvendige støtte,

¹ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

HAR BESLUTTET at udarbejde den i bilaget indeholdte protokol om ændring af konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed, som repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer har undertegnet dags dato, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage denne protokol i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i..., den

På Rådets vegne

Formand

² EFT...

PROTOKOL

om ændring af konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne protokol, kontraherende parter i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed, Den Europæiske Unions medlemsstater,

SOM HENVISER TIL retsakt af...vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union, og

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

- (1) Der er behov for en revision af Europol-konventionen i lyset af drøftelserne i Rådet herom.
- (2) Der er behov for at give Europol den nødvendige støtte og muligheder for effektivt at fungere som omdrejningspunktet for det europæiske politisamarbejde.
- (3) Der er behov for at gennemføre de nødvendige ændringer af Europol-konventionen for derigennem at styrke Euopols operative støttefunktion i forhold til de nationale politimyndigheder.
- (4) Det Europæiske Råd har fremhævet, at Europol spiller en central rolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Det Europæiske Råd opfordrede i den forbindelse Rådet til at give Europol den nødvendige støtte.

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Article 1

The Europol Convention is hereby amended as follows:

1. Article 2 shall be replaced by the following:

“1. The objective of Europol shall be, within the framework of cooperation between the Member States pursuant to Article K.1 (9) of the Treaty on European Union, to improve, by means of the measures referred to in this Convention, the ef-

fectiveness and cooperation of the competent authorities in the Member States in preventing and combating serious international crime when two or more Member States are affected in such a way as to require a common approach by the Member States owing to the scale, significance and consequences of the offences concerned.”

2. Europol's competence as regards a form of crime or specific manifestations thereof shall cover both:

- (1) illegal money-laundering activities in connection with these forms of crime or specific manifestations thereof;
- (2) related criminal offences.

The following shall be regarded as related and shall be taken into account in accordance with the procedures set out in Articles 8 and 10:

- criminal offences committed in order to procure the means for perpetrating acts within the sphere of competence of Europol,
- criminal offences committed in order to facilitate or carry out acts within the sphere of competence of Europol,
- criminal offences committed to ensure the impunity of acts within the sphere of competence of Europol.

3. For the purposes of this Convention, “competent authorities” means all public bodies existing in the Member States, which are responsible under national law for preventing and combating criminal offences.

4. Whether a form of crime is to be considered serious international crime as referred to in this article shall be assessed by the competent national authorities in accordance with the national law of the Member State to which they belong.”

2. Article 3 shall be replaced by the following:

“1. In the framework of its objective pursuant to Article 2 (1), Europol shall have the following principal tasks:

- (1) to facilitate the exchange of information between the Member States;
- (2) to obtain, collate and analyse information and intelligence;
- (3) to notify the competent authorities of the Member States without delay via the national units referred to in Article 4 of information concerning them and of any connections identified between criminal offences;
- (4) to aid investigations in the Member States by forwarding all relevant information to the national units or provide analytical support to such investigations in

accordance with the national law of the member state requesting such support and under the sole responsibility of that Member State.

(5) to maintain a computerized system of collected information containing data in accordance with Articles 8, 10 and 11.

2. In order to improve the cooperation and effectiveness of the competent authorities in the Member States through the national units with a view to fulfilling the objective set out in Article 2 (1), Europol shall furthermore have the following additional tasks:

- (1) to develop specialist knowledge of the investigative procedures of the competent authorities in the Member States and to provide advice on investigations;
- (2) to provide strategic intelligence to assist with and promote the efficient and effective use of the resources available at national level for operational activities;
- (3) to prepare general situation reports.

3. In the context of its objective under Article 2 (1) Europol may, in addition, in accordance with the staffing and budgetary resources at its disposal and within the limits set by the Management Board, assist Member States through facilitating technical support, as well as advice and research in the following areas:

- (1) training of members of their competent authorities;
- (2) organization and equipment of those authorities;
- (3) crime prevention methods;
- (4) technical and forensic police methods and investigative procedures.

4. Without prejudice to the International Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency, signed at Geneva on 20 April 1929 and its protocol, Europol shall also act as a European contact point for the suppression of counterfeit euro currency.”

3. Article 4 is amended as follows:

(a) Paragraph 2, first sentence is deleted.

(b) A new paragraph 4a is inserted:

“Other competent authorities may also perform the tasks set out in paragraph 4 with the exception of points 4 and 6.”

(c) Paragraph 7 shall be replaced by the following:

“7. The Heads of national units shall meet on a regular basis to assist Europol, at their own motion or on request, by giving advice.”

4. Article 6 is amended as follows:

A new paragraph 3 is inserted:

“3. Subject to conditions determined by the Management Board, after consultation of the Joint Supervisory Body, Europol may also process other data as background information for the execution of its tasks in accordance with the principles referred to in Article 14, provided that this information is not used or transmitted other than in accordance with the provisions on the computerized system of collected information referred to in paragraph 1.”

5. Article 8 is amended as follows:

(a) In paragraph 1 the word “Article 2 (3)” shall be replaced by “Article 2 (2)”.

(b) In paragraph 4 the word Article 2 (3) shall be replaced by “Article 2 (2)”.

6. Article 9 is amended as follows:

(a) In paragraph 1 the word “only” is deleted.

(b) A new paragraph 4 is inserted:

“4. Competent authorities may also query the Europol Information System. However, the result of the query will only indicate whether the requested data is available in the Europol Information System. Further information may then be obtained via the Europol National Unit.”

7. Article 10 is amended as follows:

(a) In paragraph 1 the word “Article 2 (3)” shall be replaced by “Article 2 (2)” and the reference to paragraph 2 of Article 2 is deleted.

(b) Paragraph 2, point 1, the sentence “only analysts shall be authorized to enter data into and retrieve data from the file concerned” is deleted.

(c) After paragraph 2, point 2, the following is inserted:

“Only analysts shall be authorised to enter data into the file concerned and modify such data; all participants may retrieve data from the file”.

(d) Paragraph 5 shall be replaced by the following:

“5. In so far as Europol is entitled under other legal instruments to gain computerized access to data from other information systems, Europol may retrieve personal data by such means if this is necessary for the performance of its tasks pursuant to Article 3 (1), point 2. The applicable provisions shall govern the use of this data by Europol.”

(e) In paragraph 8 the second sentence shall be replaced by the following:

“Any dissemination or operational use of data communicated shall be decided on by that Member State.”

(f) A new paragraph 9 is inserted:

“9. Representatives of third States or bodies with which Europol has an agreement and where they are directly concerned by the analysis work in progress, and their participation is also in the interest of the Member States, may be invited by the analysis group to participate in the analysis work as observers. The supply of information from analysis files to such representatives shall take place in accordance with the applicable co-operation agreement. Any dissemination or operational use of information supplied by such representatives for inclusion in the work file may only take place with their permission.”

8. Article 12 is amended as follows:

(a) In paragraph 1 the words “which shall require the approval of the Management Board” are deleted.

The last sentence (after point 9) shall be replaced by the following:

“The joint supervisory body provided for in article 24 shall immediately be advised by the Director of Europol of the order opening the file and shall receive the dos-

sier so that it may address any comments it deems necessary to the management board within two months of receipt of the dossier. The dossier shall also be forwarded to the Management Board.”

(b) Paragraph 2 is replaced by the following:

“2. After the receipt of the opinion of the joint supervisory body or the lapse of the two-month period stipulated in paragraph 1, the Management Board may within two months instruct the Director to amend the opening order or close the file. Any such amendment or closure will only have effect as of the date of the relevant decision by the Director.”

9. Article 16 shall be replaced by the following:

“Europol shall ensure that mechanisms are put in place to enable effective control of the legality of retrievals from the computerized system of information referred to in article 6. The data thus collected shall only be used for this purpose by Europol and the supervisory bodies referred to in articles 23 and 24 and shall be deleted after 6 months, unless the data is further required for ongoing control. The details shall be decided upon by the Management Board following consultation with the joint supervisory body.”

10. Article 17 is amended as follows:

In paragraph 2 the word “Article 2 (4)” shall be replaced by “Article 2 (3)”.

11. Article 18 is amended as follows

(a) Paragraph 1, point 3, is replaced by the following:

“(3) this is permissible under the general rules within the meaning of paragraph 2; such rules may provide for a deviation from point 2 above in exceptional cases, or”

(b) A new point 4 of paragraph 1 is inserted:

“(4) in specific cases where the Member State which supplied the data to Europol explicitly authorises the communication.”

(c) Paragraph 4 shall be replaced by the following:

“4. If the data referred to have been communicated to Europol by a Member State, Europol may communicate them to third States and third bodies only with the Member State’s consent. The Member State may give its prior consent, in general or other terms, to such communication. In those cases where an agreement is in force between Europol and the recipient State or body, which allows for the communication of the data, prior consent shall be presumed, unless indicated otherwise. Any consent given or presumed may be withdrawn at any time. If the data have not been communicated by a Member State, Europol shall satisfy itself that communication of those data is not liable to:

- (1) obstruct the proper performance of the tasks falling within a Member State's sphere of competence;
- (2) jeopardize the security and public order of a Member State or otherwise prejudice its general welfare.”

12. Article 21 is amended as follows:

Paragraph 3 shall be replaced by the following:

“3. Storage of personal data relating to individuals as referred to in Article 10 (1) may not exceed a total of five years. Each time limit shall begin to run afresh on the date on which an event leading to the storage of data relating to that individual occurs. The need for continued storage shall be reviewed every three years and the review documented.”

13. Article 22 is amended as follows:

A new paragraph 4 is inserted:

“4. Unless otherwise provided in this article the principles laid down in this title in respect to information processing shall apply to data in paper files.”

14. Article 24 is amended as follows:

In paragraph 6 the words “In accordance with the procedure laid down in Title VI of the Treaty on European Union, these shall be forwarded to the Council” shall be replaced by the following:

“These reports shall be forwarded to the Council and the European Parliament.”

15. Article 28 is amended as follows:

(a) In paragraph 1, point 1, the reference to paragraph 2 of Article 2 is deleted.

(b) Paragraph 1 shall be replaced by the following:

“1. Europol shall have a Management Board. The Management Board:

- (1) shall decide unanimously on the limits for Europol with regard to Europol's assistance to Member States as referred to in Article 3 (3) (Article 3);
- (2) shall define unanimously liaison officers' rights and obligations towards Europol (Article 5);
- (3) shall decide unanimously on the number of liaison officers the Member States may send to Europol (Article 5);
- (4) shall decide unanimously on Europol's processing of data as referred to in Article 6 (3) (Article 6);
- (5) shall prepare the implementing rules governing data files (Article 10);
- (6) shall take part in the adoption of rules governing Europol's relations with third States and third bodies with the meaning of Article 10 (4) (Articles 10, 18 and 42);
- (7) shall unanimously decide on details concerning the design of the index system (Article 11);
- (8) shall decide by two-thirds majority to instruct the Director to amend an opening order of data files or close the files as referred to in Article 12 (2) (Article 12);
- (9) may deliver opinions on the comments and reports of the joint supervisory body (Article 24);
- (10) shall examine problems which the joint supervisory body brings to its attention (Article 24 (5));
- (11) shall decide on the details of the procedure for checking the legal character of retrievals in the information system (Article 16);
- (12) shall take part in the appointment and dismissal of the Director and Deputy Directors (Article 29);
- (13) shall oversee the proper performance of the Director's duties (Articles 7 and 29);
- (14) shall take part in the adoption of staff regulations (Article 30);
- (15) shall take part in the preparation of agreements on confidentiality and the adoption of provisions on the protection of confidentiality (Articles 18 and 31);
- (16) shall draw up rules governing the appearance of the Director before the European Parliament and a committee as referred to in Article 34 (2) (Article 34);

- (17) shall take part in the drawing up of the budget, including the establishment plan, the auditing and the discharge to be given to the Director (Articles 35 and 36);
- (18) shall adopt unanimously the five-year financing plan (Article 35);
- (19) shall appoint unanimously the financial controller and oversee the performance of his duties (Article 35);
- (20) shall take part in the adoption of the financial regulation (Article 35);
- (21) shall unanimously approve the conclusion of the headquarters agreement (Article 37);
- (22) shall adopt unanimously the rules for the security clearance of Europol officials;
- (23) shall act by a two-thirds majority in disputes between a Member State and Europol or between Member States concerning compensation paid under the liability for unauthorized or incorrect processing of data (Article 38);
- (24) shall take part in any amendment of this Convention (Article 43);
- (25) shall be responsible for any other tasks assigned to it by the Council particularly in provisions for the implementation of this Convention.”

(c) In paragraph 10 the last sentence shall be replaced by the following:

“These reports shall be submitted to the Council to take note and endorse. These reports shall also be sent to the European Parliament for information.”

16. A new article 32a is inserted:

“Any citizen of the Union, and any natural or legal person residing or having its registered office in a Member State, shall have a right of access to Europol documents in accordance with any principles and conditions determined by the European Parliament and the Council on the basis of Article 255 of the Treaty establishing the European Community.”

17. Article 33 is amended as follows:

Paragraph 2 is deleted.

18. Article 34 is amended as follows:

(a) Paragraph 1 shall be replaced by the following:

“1. The Council shall consult the European Parliament before adopting any measure referred to in articles 10, 18, 24, 26, 28, 29, 30, 31, 40, 41 and 42, or should this Convention be amended in any way. The European Parliament shall deliver its opinion within a time limit, which the Council may lay down, which shall not be less than 3 months. In the absence of an opinion within that time limit, the Council may act.”

(b) Paragraph 2 shall be replaced by the following:

“2. The Presidency of the Council or its representative and the Director of Europol may appear before the European Parliament and before any joint committee, which may be set up by the European Parliament in co-operation with national parliaments with a view to discuss questions relating to Europol. The Management Board acting unanimously shall draw up rules governing the appearance of the Director of Europol before the European Parliament and a committee as mentioned in this paragraph. The Presidency of the Council or its representative and the Director of Europol shall, with respect to the European Parliament and national parliaments, take into account the obligations of discretion and confidentiality.”

(c) In paragraph 3 the words “to article K.6 of the Treaty on European Union” are deleted.

19. Article 35 is amended as follows:

After paragraph 4 a new sentence is added:

“The five-year financial plan shall be forwarded to the Council and the European Parliament for information.”

20. Article 39 is amended as follows:

After the word “Agreements” in paragraph 4 the following is added:

“or the Community instruments replacing the Brussels Convention.”

21. Article 42 is amended as follows:

A new paragraph 3 is inserted:

“3. Europol shall establish and maintain close cooperation with Eurojust, in so far as is relevant for the performance of the tasks of Europol and for achieving its objectives, taking into account the need to avoid duplication of effort. The essential elements of such cooperation shall be determined by an agreement to be established in accordance with this Convention and its implementing measures.”

22. Article 43 is amended as follows:

Paragraph 3 is deleted.

Artikel 2

1. Denne protokol vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.
2. Medlemsstaterne giver generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union notifikation om afslutningen af de procedurer, der efter deres forfatningsmæssige bestemmelser kræves for at vedtage protokollen.
3. Denne protokol træder i kraft 90 dage efter den dato, hvor den sidste af de stater, som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne protokol var medlem af Den Europæiske Union, har foretaget notifikation, jf. stk. 2.

Artikel 3

Hvis denne protokol træder i kraft i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, før protokollen udarbejdet på grundlag af artikel 43, stk. 1, i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) om ændring af artikel 2 i og bilaget til denne konvention³ er trådt i kraft i overensstemmelse med dennes artikel 2, stk. 3, skal den sidstnævnte anses som ophævet.

Artikel 4

1. Denne protokol er åben for tiltrædelse af stater, der bliver medlem af Den Europæiske Union, hvis den ikke er trådt i kraft på datoen for deponeringen af instrumenterne om tiltrædelse af Europol-konventionen i overensstemmelse med Europol-konventionens artikel 46.

³ EFT C af 13.12.2000, s. 1

2. Instrumenterne om tiltrædelse af protokollen deponeres samtidig med instrumenterne om tiltrædelse af Europol-konventionen i overensstemmelse med dennes artikel 46.
3. Teksten til protokollen på den tiltrædende medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, er autentisk.
4. Hvis protokollen ikke er trådt i kraft ved udløbet af den periode, som omhandles i Europol-konventionens artikel 46, stk. 4, træder den i kraft for den tiltrædende medlemsstat på den dato, hvor protokollen træder i kraft, jf. artikel 2, stk. 3.
5. Hvis denne protokol i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, træder i kraft før udløbet af den i Europol-konventionens artikel 46, stk. 4, omhandlede periode, men efter deponeringen af det i stk. 2 omhandlede tiltrædelsesinstrument, tiltræder den tiltrædende medlemsstat Europol-konventionen, som den er ændret ved denne protokol, i overensstemmelse med Europol-konventionens artikel 46.

Artikel 5

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne konvention.
2. Depositaren offentliggør i EF-tidende en oversigt over vedtagelser og tiltrædelser samt enhver anden notifikation vedrørende denne protokol.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.:
Dok.: TFR21273

COVERNOTE

vedrørende Danmarks forslag til rådshenstilling om foranstaltninger til beskyttelse af eksportchauffører mod overfald og røveri.

Danmark påtænker under det danske formandskab i andet halvår 2002 at fremsætte forslag til rådshenstilling om foranstaltninger til beskyttelse af eksportchauffører mod overfald og røveri.

Arbejdsministeriet nedsatte i sommeren 2001 en arbejdsgruppe med deltagelse af repræsentanter fra ITD (Internationale Transport Danmark), DTL (Dansk transport og logistik), AHTS (Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og service), SID (Specialarbejderforbundet i Danmark), Forsikring og Pension, Det Kriminalpræventive Råd, Trafikministeriet og Arbejdstilsynet med henblik på at undersøge omfanget af, karakteren af og årsagerne til overfald på eksportchauffører.

Arbejdsgruppen afgav i februar 2002 en rapport om resultatet af den foretagne undersøgelse. Af rapporten fremgår, at ca. en sjettedel af de chauffører, der har svaret på arbejdsgruppens rundsendte spørgeskema, har været udsat for alvorlig kriminalitet spændende fra tyveri til væbnet røveri og vold i forbindelse med udførelsen af deres erhverv.

Undersøgelsen har vist, at risikoen for kriminalitet synes at være markant større i visse europæiske lande end i andre. Således er Italien, Spanien og Polen de lande, hvor forholdsmæssigt flest danske chauffører udsættes for kriminalitet.

På baggrund af de afgivne tilkendegivelser fra eksportchaufførerne har arbejdsgruppen formuleret en række forslag til initiativer, som vil kunne medvirke til at fremme sikkerheden for eksportchaufførerne. Forslagene retter sig såvel mod chauffører og vognmænd som mod myndighederne.

Med afsæt i rapporten vil det danske forslag til rådshenstilling indeholde en vifte af kriminalpræventive tiltag, som vil medvirke til at øge sikkerheden for eksportchaufførerne på de europæiske veje og parkeringspladser.

Efter det danske forslag henstilles det blandt andet, at medlemsstaterne søger at klarlægge problemets omfang i deres respektive lande, og at de i den forbindelse søger at identificere særlige problemområder. Det henstilles endvidere, at medlemsstaterne søger at forbedre sikkerheden på veje og parkeringspladser blandt andet ved at øge de retshåndhævende myndigheders tilstedeværelse og synlighed og at medlemsstaterne overvejer at øge antallet af sikre parkeringspladser og generelt fremme samarbejdet mellem transporterhvervet og de retshåndhævende myndigheder. Endelig henstilles det, at medlemsstaterne letter chaufførernes adgang til information og kontakt til myndighederne, at medlemsstaterne sikrer, at Europol i overensstemmelse med Europolkonventionen modtager og analyserer oplysninger om overfald på chauffører, samt at medlemsstaterne søger at højne opmærksomheden på problemet i de tredjelande, til hvilke en betydelig del af Unionens eksport sker ved vejtransport.

RÅDETS HENSTILLING

om foranstaltninger til beskyttelse af eksportchauffører mod voldelige overfald

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.-16. oktober 1999, hvori Det Europæiske Råd har fastslået, at borgerne har ret til at forvente, at EU sætter ind over for den trussel mod deres frihed og juridiske rettigheder, som grov kriminalitet udgør, og hvori der opfordres til, at kriminalpræventive aspekter integreres i foranstaltningerne til bekæmpelse af kriminalitet,

som tager hensyn til Rådets forordning (EOEF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og kriminalpræventive enheder har som en af deres vigtigste opgaver at yde beskyttelse og værn for særligt udsatte grupper i samfundet, og disse gruppers forhold bør være genstand for myndighedernes særlige fokus.
- (2) Eksportkøretøjer udgør, i kraft af de ofte betydelige værdier de medbringer, og deres normalt begrænsede bemanning og beskyttelsesniveau, i mange kriminelle organisationers øjne et oplagt mål for berigelseskriminalitet.
- (3) I relation til risikoen for at blive ofre for alvorlig kriminalitet udgør eksportchauffører derfor en særligt udsat gruppe, hvis sikkerhed kræver særlige forholdsregler.
- (4) Undersøgelser foretaget i en række medlemsstater viser, at overfald på eksportchauffører særligt i visse områder udgør et meget betydeligt menneskeligt og erhvervsmæssigt problem for eksporterhvervets aktører.
- (5) I kraft af eksporterhvervets grænseoverskridende karakter er chaufførernes sikkerhed medlemsstaternes fælles ansvar, og et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for chaufførerne forudsætter ensartede tilgange til problemerne i alle medlemsstater.
- (6) Information og oplysning om sikkerhedsforanstaltninger og risikoadfærd er ofte et effektivt middel til at minimere risikoen for voldelige overfald. Sådan information forekommer mange steder at være utilstrækkelig og i kraft af sprogbarrierer ikke at have den ønskede effekt.

HENSTILLER:

at medlemsstaterne

- iværksætter nationale undersøgelser af antallet af overfald på eksportchauffører og foretager analyser af problemets karakter og baggrund i deres respektive lande, og at medlemsstaterne i den forbindelse foretager generelle risikovurderinger af vejstrækninger, parkeringspladser m.v. for at identificere særlige problemområder
- søger at forbedre sikkerheden på vejstrækninger og parkeringspladser generelt og særligt i de identificerede problemområder, blandt andet ved at øge de retshåndhævende myndigheds tilstedeværelse og synlighed på de relevante veje og pladser
- nøje overvejer og om nødvendigt gennemfører specifikke kriminalpræventive tiltag på området, herunder særlig, at medlemsstaterne overvejer at øge antallet af overvågede, døgnbemandede parkeringspladser og i den forbindelse sikrer, at de retshåndhævende myndigheder deltager i overvejelserne om indretning og placering af sådanne sikre pladser
- sikrer, at chaufførerne får let adgang til oplysninger om bevogtede pladser, om identificerede problemområder og om særlige forholdsregler, som bør iagttages ved ophold i disse områder. Dette kan eksempelvis ske ved udarbejdelse af informationsmateriale på relevante sprog til chauffører og vognmænd med råd og anbefalinger om minimering af risikoen for voldelige overfald
- til brug for tilrettelæggelsen af indsatserne på området fører centrale statistikker over anmeldelser, sigtelser og domfældelser vedrørende voldelige overfald på chauffører, og at medlemsstaterne for at sikre, at alle overfald anmeldes og registreres umiddelbart på det sted, hvor de indtræder, udarbejder særlige blanketter på en række af fællesskabets sprog til brug for anmeldelse af voldelige overfald på chauffører
- nedsætter nationale følgegrupper sammensat af retshåndhævende og andre relevante myndigheder, specialister i kriminalprævention samt repræsentanter for transporterhvervet med henblik på løbende at overvåge problemets udvikling og omfang og i den forbindelse udarbejde forslag til fremme af sikkerheden for chaufførerne
- træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at de retshåndhævende myndigheder er opmærksomme på mulige forbindelser mellem overfald i flere medlemsstater og i den anledning i videst muligt omfang og i overensstemmelse med national ret udveksler oplysninger med de relevante myndigheder i andre medlemsstater og generelt styrker samarbejdet over landegrænser om forebyggelse og bekæmpelse af problemet,
- søger at højne opmærksomheden på problemet i de tredjelande, til hvilke en betydelig del af Unionens eksport sker ved vejtransport,
- i videst muligt omfang inddrager Europol i bekæmpelsen af denne type kriminalitet, herunder med henblik på at sikre, at Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen modtager og analyserer relevante oplysninger om overfald på eksportchauffører, og
- med eventuel finansiel støtte fra Kommissionen overvejer at gennemføre møder eller seminarer om erfaringer og bedste praksis på området med deltagelse af de relevante myndigheder og organisationer i medlemsstaterne.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.:
Dok.: TFR21274

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rådsresolution om efterforskning af organiseret kriminalitet og moderne informationsteknologi.

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår 2002 påtænker Danmark at fremsætte forslag til rådsresolution om efterforskning af organiseret kriminalitet og moderne informationsteknologi.

Det væsentligste element i forslaget vil vedrøre spørgsmålet om internetudbydere og telefonselskabers opbevaring af oplysninger om kommunikationsforbindelser. Oplysninger som ofte er af afgørende betydning for efterforskning og retsforfølgning af organiseret kriminalitet.

Fra 1. juli 2002 vil der i medfør retsplejelovens § 786, stk. 1, være en pligt for udbydere af tele-net eller teletjenester til at foretage registrering og opbevaring i et år af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning.

Det danske forslag til rådsresolution vil lægge op til, at der i den nærmeste fremtid vedtages bindende instrumenter vedrørende sådan opbevaring af oplysninger om teletrafik i alle medlemsstater.

Endvidere vil forslaget lægge op til videre overvejelser om gensidig anerkendelse af afgørelser om myndighedernes adgang til sådanne registrerede oplysninger.

Yderligere er det tanken at lade forslaget omfatte spørgsmål om sporing og aflytning af mobiltelefoner samt om gensidig anerkendelse af afgørelser om efterforskningskridt i denne henseende.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 10. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2001-165-0227
Dok.: IGA20832

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til Rådets henstilling om behandling af kriminelle stofmisbrugere i forbindelse med strafafsoning

I forbindelse med det danske EU-formandskab i andet halvår af 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til Rådets henstilling om behandling af kriminelle stofmisbrugere i forbindelse med strafafsoning.

Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i december 1999 Den Europæiske Unions Narkotikastrategi, hvoraf det bl.a. fremgår, at Unionen skal styrke indsatsen over for de negative virkninger af narkotikamisbrug og over for narkotikarelateret kriminalitet.

Det Europæiske Råd tilsluttede sig endvidere på sit møde i juni 2000 i Santa Maria de Feira Den Europæiske Unions Narkotikahandlingsplan, som bl.a. fastslår, at medlemsstaterne skal tilvejebringe et bredt spektrum af behandlingstjenester for narkotikamisbrugere, at medlemsstaterne skal sikre tilstrækkelige ressourcer til, at alle stofmisbrugere som ønsker at komme i behandling, kan garanteres behandling inden for en rimelig tidsfrist, at medlemsstaterne skal sikre, at der tages passende hensyn til social- og erhvervsmæssig rehabilitering og reintegration af tidligere narkomaner samt at medlemsstaterne skal intensivere deres indsats for at etablere foranstaltninger til begrænsning af sundhedsrelaterede skader i fængsler og efter løsladelse.

Det kan konstateres, at det på trods af en meget betydelig indsats i de fleste medlemsstater har vist sig meget vanskeligt at holde narkotika ude af fængsler og andre afsoningsinstitutioner. Dette bevirker, at mange indsatte i medlemsstaternes fængsler og afsoningsinstitutioner oplever, at fængselsopholdet er med til at fastholde dem i et misbrug af narkotika, og endog i visse tilfælde intensiverer deres misbrug. Hertil kommer, at alle erfaringer viser, at narkotikamisbrug er en af de faktorer som i meget vid udstrækning medvirker til at fastholde personer, som er dømt for berigelseskriminalitet i deres kriminelle løbebane.

I Danmark findes i dag en række muligheder for at tilbyde kriminelle stofmisbrugere afsoning af frihedsstraffe i særlige stoffri afdelinger eller i egentlige behandlingsafdelinger. Indsatsen i sådanne afdelinger tilrettelægges i samarbejde med relevante myndigheder og organisationer med særlig erfaring i behandling af stofmisbrugere. I Danmark er der endvidere mulighed for, at tidligere stofmisbrugere efter endt afsoning kan blive udsluset under kontrollerede forhold med henblik på at minimere risikoen for, at de falder tilbage i stofmisbrug efter endt afsoning. Endelig har man i Danmark iværksat en forsøgsordning med anvendelse af betinget dom med behandlingsvilkår overfor visse kriminelle stofmisbrugere.

Det danske forslag til Rådets henstilling indeholder – inspireret af det arbejde, der foregår i Danmark – bl.a. henstillinger til medlemsstaterne om at give kriminelle stofmisbrugere mulighed for at afsones i særlige stoffri afdelinger, om at tilbyde tidligere stofmisbrugere, der har afsonet frihedsstraf, at blive udsluset under kontrollerede forhold samt om at indføre ordninger – eventuelt på forsøgsbasis – hvor visse stofmisbrugere tilbydes behandling som alternativ til sædvanlig straf.

Herudover indeholder forslaget elementer, der tager sigte på at styrke samarbejdet mellem de sociale myndigheder og afsoningsmyndighederne, iværksættelse af recidivundersøgelser i medlemsstaterne og udveksling af oplysninger om erfaringer og bedste praksis på området.

**UDKAST TIL RÅDETS HENSTILLING OM
BEHANDLING AF KRIMINELLE STOFMISBRUGERE
I FORBINDELSE MED STRAFAFSONING**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til Den Europæiske Unions Narkotikastrategi, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Helsingfors i december 1999, og hvoraf det fremgår, at Unionen skal sikre en bredspektret indsats, hvor udbuds- og efterspørgselsreduktion ses som gensidigt forstærkende elementer, og at Unionen skal styrke indsatsen over for de negative virkninger af narkotikamisbrug og over for narkotikarelateret kriminalitet,

som henviser til Den Europæiske Unions Narkotikahandlingsplan, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig på mødet i juni 2000 i Santa Maria de Feira, og som fastslår, at medlemsstaterne skal tilvejebringe et bredt spektrum af behandlingstjenester for narkotikamisbrugere, at medlemsstaterne skal sikre tilstrækkelige ressourcer til, at alle stofmisbrugere, som ønsker at komme i behandling, kan garanteres behandling inden for en rimelig tidsfrist, at medlemsstaterne skal sikre, at der tages passende hensyn til social og erhvervsmæssig rehabilitering og reintegration af tidligere narkomaner, samt at medlemsstaterne skal intensivere deres indsats for at etablere foranstaltninger til begrænsning af sundhedsrelaterede skader i fængsler og efter løsladelse,

som tager følgende i betragtning:

- (1) på trods af betydelige indsatser fra myndighederne i medlemsstaterne har det mange steder vist sig meget vanskeligt at holde narkotika ude af fængsler og andre afsoningsinstitutioner,
- (2) mange indsatte i medlemsstaternes afsoningsinstitutioner finder, at miljøet i institutionerne medvirker til at fastholde dem i et misbrug af narkotika og i visse tilfælde til at intensivere dette misbrug,
- (3) alle erfaringer viser, at narkotikamisbrug er en af de hyppigst medvirkende faktorer til at fastholde personer, som er dømt for berigelseskriminalitet, i deres kriminelle løbebane,
- (4) forudsætningen for, at frihedsstraffe overfor narkotikamisbrugere får en reel individualpræventiv effekt, er, at afsoningen kombineres med behandlings- og afvænningsstilbud samt med en helhedsorienteret og kontrolleret udslusning og rehabilitering,
- (5) narkotikamisbrugere udgør ikke en homogen gruppe, men snarere en uensartet række individer med meget forskellige behov for vidt angår behandlingstilbud og andre initiativer.

HENSTILLER:

at medlemsstaterne

- i videst muligt omfang giver kriminelle narkotikamisbrugere adgang til de social-, sundheds- og rehabiliteringstilbud, som tilbydes ikke-kriminelle narkotikamisbrugere.
- giver kriminelle stofmisbrugere mulighed for at afsone frihedsstraffe i særlige stoffri afdelinger eller i egentlige behandlingsafdelinger,
- tilrettelægger indsatsen i sådanne særlige afdelinger i tæt samarbejde med sundhedsmyndigheder eller andre med særlig erfaring i behandling af stofmisbrugere,
- sikrer, at stoffri afdelinger drives på en måde, som gør det muligt at sikre, at de indsatte forbliver stoffri under afsoning på afdelingen eksempelvis ved kontrol af urinprøver eller lignende, og at de indsatte til gengæld for at undergive sig en sådan vidererækkende kontrol tilbydes øget frihed eller andre privilegier i forhold til sædvanlige afsoningsafdelinger,
- tilstræber, at behandlingsmæssige tiltag foretages i tæt samarbejde med det almindelige behandlingssystem, som skal videreføre behandlingen efter endt afsoning,
- tilbyder, at tidligere stofmisbrugere efter endt afsoning udsluses under kontrollerede forhold i eksempelvis døgnpensioner eller lignende, i forbindelse med hvilke de kan modtage vejledning fra sundhedspersonale og sociale myndigheder, for derved at minimere risikoen for at tidligere afsonere falder tilbage i et misbrug efter endt afsoning,
- søger at forbedre samarbejdet mellem de sociale myndigheder og afsoningsinstitutionerne i forbindelse med udslusning af kriminelle stofmisbrugere efter endt strafafsoning, herunder ved i nødvendigt omfang at udstede nærmere retningslinier for samarbejdet mellem disse myndigheder og institutioner,
- indfører ordninger – eventuelt på forsøgsbasis – med alternativ afsoning for kriminelle stofmisbrugere i almindelige behandlingsinstitutioner,
- følger op på effekten af de pågældende indsatser blandt andet ved at fortage recidivundersøgelser med henblik på at sikre en løbende udvikling og effektivisering af indsatsen, og
- i videst muligt omfang udveksler oplysninger om erfaringer og bedste praksis på området blandt andet ved i fuld udstrækning at drage nytte af Det Europæiske Kriminalpræventive Netværk.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 21. maj 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2001-165-0227
Dok.: IGA20819

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor.

Der findes en række internationale retsakter om bekæmpelse af bestikkelse. Blandt andet vedtog Rådet den 26. maj 1997 en EU-konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, ligesom Europarådet har vedtaget en strafferetskonvention om korruption, der blev åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999. Herudover vedtog Rådet den 22. december 1998 en fælles aktion om bestikkelse i den private sektor. En række medlemsstater har imidlertid endnu ikke ratificeret disse konventioner, ligesom der ikke er udarbejdet en rapport om medlemsstaternes gennemførelse af den fælles aktion i national ret.

Danmark har ratificeret de nævnte konventioner, og disse er sammen med den fælles aktion gennemført i dansk ret.

Straffelovens § 299, nr. 2, omhandler bestikkelse i private retsforhold (returkommission). Efter denne bestemmelse er det strafbart ved varetagelse af en andens formueanliggender på pligtstridig måde at modtage, fordre eller lade sig tilsige gave eller anden fordel. Det er endvidere strafbart at love eller tilbyde en sådan gave eller anden fordel. Straffen herfor er fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.- 16. oktober 1999, at medlemsstaterne i forbindelse med den indbyrdes tilnærmelse af deres strafferetlige regler og straffene herfor, i første omgang skal koncentrere sig om en række områder af særlig relevans. Et af de områder, der opregnes i den forbindelse er bestikkelse.

Det kan således konstateres, at Det Europæiske Råd finder, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bestikkelseslovgivning. Som led i en sådan indbyrdes tilnærmelse er det bl.a. nødvendigt at sikre, at samtlige medlemsstater forpligtes til at kriminalisere bestikkelse i den private sektor, og at der sker en vis indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes straffe herfor. Det må endvidere anses for nødvendigt at forpligte de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at ratificere de ovennævnte bestikkelseskonventioner.

Det danske forslag til rammeafgørelse indeholder således en forpligtelse for medlemsstaterne til at ratificere såvel EU-bestikkelseskonventionen som Europarådskonventionen senest et år efter rammeafgørelsens ikrafttræden. Herudover indeholder forslaget til rammeafgørelse en forpligtelse for medlemsstaterne til at kriminalisere aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor, ligesom forslaget forpligter medlemsstaterne til at fastsætte en strafferamme på 1 - 3 års fængsel for disse lovovertrædelser. Forslaget til rammeafgørelse forpligter også medlemsstaterne til at sikre, at der kan træffes afgørelse om rettighedsfrakendelse i forbindelse med dom for bestikkelse i den private sektor. Endelig indeholder forslaget til rammeafgørelse - i lighed med andre rammeafgørelser - bestemmelser om forsøg og medvirken, strafansvar for juridiske personer og om straffemyndighed.

Udkast til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union artiklerne 29, 31, litra e), og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I takt med globaliseringen er der gennem de seneste år sket en stigning i den grænseoverskridende handel med varer og tjenesteydelser. På den baggrund er det ikke blot et nationalt problem, hvis der foregår bestikkelse inden for den private sektor i en medlemsstat, men tillige et grænseoverskridende problem, der mest effektivt bekæmpes ved fælles EU-tiltag.
- (2) Rådet vedtog den 26. maj 1997 en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater¹. En række medlemsstater har imidlertid endnu ikke ratificeret denne konvention.
- (3) Den 22. december 1998 vedtog Rådet på grundlag af artikel K.3. i traktaten om Den Europæiske Union tillige en fælles aktion om bestikkelse i den private sektor². I forbindelse med vedtagelsen af den fælles aktion afgav Rådet en erklæring, hvoraf fremgår, at Rådet er enig om, at den fælles aktion er det første skridt på EU-plan til bekæmpelse af sådan bestikkelse, og at der i lyset af resultaterne af den vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 7, stk. 2, vil blive truffet yderligere foranstaltninger på et senere stadium. En rapport om medlemsstaternes gennemførelse af den fælles aktion i national ret foreligger endnu ikke.
- (4) Det følger af artikel 29 i Traktaten om Den Europæiske Union, at Den Europæiske Union har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, herunder særligt bl.a. korrupsion.

¹ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2

² EFT L 358 af 31.12.1998, s. 2

- (5) Det fremgår af punkt 48 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.-16. oktober 1999, at bestikkelse er et område af særlig relevans, når det gælder fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i medlemsstaterne og straffene herfor.
- (6) En OECD-konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner blev vedtaget af forhandlingskonferencen den 21. november 1997, ligesom Europarådet har vedtaget en strafferetskonvention om korruption, der den 27. januar 1999 blev åbnet for undertegnelse. Til konventionen knytter sig en Aftale om oprettelse af Sammenslutningen af Stater mod korruption (GRECO). Desuden er der indledt forhandlinger om en FN-konvention vedrørende bekæmpelse af korruption.
- (7) Medlemsstaterne tillægger bekæmpelse af bestikkelse i såvel den offentlige som i den private sektor særlig betydning, idet medlemsstaterne finder, at bestikkelse i såvel den offentlige som i den private sektor udgør en trussel mod retssamfundet, ligesom det forvrider konkurrencen og hindrer en sund økonomisk udvikling.
- (8) Målet for denne rammeafgørelse er navnlig at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at straffene herfor er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1 *Definitioner*

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- "*bestikkelseskonventionen*" konvention af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater
- "*Europarådets korruptionskonvention*" Europarådets strafferetskonvention af 27. januar 1999 om korruption.
- "*juridisk person*" enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 2

Aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre at følgende forsætlige adfærd er strafbar, når den udøves som led i forretningsmæssige aktiviteter

1. Direkte eller gennem tredjemand at love, tilbyde eller yde en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, for at denne person i strid med sine pligter skal udføre eller undlade at udføre en handling.
2. Direkte eller gennem tredjemand at anmode om eller modtage en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller for tredjemand samt at tage imod et løfte herom, hvis man i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, for i strid med ens pligter at udføre eller undlade at udføre en handling.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken, tilskyndelse og forsøg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at anstiftelse, medvirken, tilskyndelse til samt forsøg på den i artikel 2 omhandlede adfærd er strafbart.

Artikel 4

Konventionsmæssige forpligtelser

1. De medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret bestikkelseskonventionen, forpligter sig til at gøre dette senest 1 år efter nærværende rammeafgørelses ikrafttræden.
2. De medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Europarådets korruptionskonvention, forpligter sig til at gøre dette senest 1 år efter nærværende rammeafgørelses ikrafttræden.

Artikel 5

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd kan straffes med maksimumsstraffe på mindst 1 til 3 års fængsel.

2. Herudover træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det er muligt, når særlige omstændigheder taler herfor, f.eks. fordi der er tale om gentagne overtrædelser:
 - a) i forbindelse med dom for den i artikel 2 og 3 opregnede adfærd midlertidigt at frakende en fysisk person, retten til fortsat at udøve virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet,
 - b) midlertidigt at frakende en fysisk person retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar eller et selskab, som kræver særlig offentlig godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve intern kontrol.
2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3 for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:
 - a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud,
 - b) midlertidig eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed,
 - c) anbringelse under retsligt tilsyn, eller
 - d) likvidation efter retskendelse.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 8

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den artikel 2 og 3 omhandlede strafbare adfærd, hvor:
 - a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område,
 - b) gemingsmanden er statsborger eller har fast bopæl i den pågældende medlemsstat, eller
 - c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.
2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller på særlige betingelser vil anvende jurisdiktionsbestemmelserne i stk. 1, litra b) og c), i de tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået uden for dens område.
3. En medlemsstat, som i henhold til national ret endnu ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til den strafbare adfærd, der er omhandlet i artikel 2 og 3, i de tilfælde, hvor lovovertrædelsen er begået af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller på hvilke særlige betingelser beslutningen gælder.

Artikel 9

Ophævelse af fælles aktion 98/742/RIA

Den fælles aktion af 22. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om bestikkelse i den private sektor ophæves ved denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest [...].³
2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der pålægges dem ved denne rammeafgørelse i national ret. På grundlag af en rapport udarbejdet på basis af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet inden den [...].⁴, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på datoen for dens offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

³ Der indsættes en dato, som ligger to år efter datoen for rammeafgørelsens vedtagelse.

⁴ Der indsættes en dato, som ligger 3 måneder efter gennemførelsesfristen for rammeafgørelsen.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2001-165-0227
Dok.: TFR21276

COVERNOTE

Vedrørende forslag til rammeafgørelse om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rammeafgørelse om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold.

Efter straffelovens § 75 kan der ske konfiskation af udbytte, der stammer fra en strafbar handling, ligesom der kan ske konfiskation af genstande, der strammer fra eller er blevet brugt ved en strafbar handling. Herudover er der efter straffelovens § 76a, når en række nærmere angivne betingelser er opfyldt, mulighed for hel eller delvis konfiskation af formuegoder (f.eks. biler, både og ejendomme), der tilhører en person, der har begået en strafbar handling. Det er ved konfiskation efter § 76a - i modsætning til konfiskation efter § 75 - ikke et krav, at anklagemyndigheden kan identificere den konkrete lovovertrædelse, som har gjort det muligt at erhverve det pågældende formuegode.

Konfiskation er bl.a. behandlet i Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Samtlige medlemsstater har ratificeret denne konvention, men en række medlemsstater har afgivet erklæringer til konventionens artikel 2 om konfiskation, således at de alene er forpligtede til at foretage konfiskation af udbytte, der stammer fra en række nærmere angivne lovovertrædelser.

Rådets rammeafgørelse af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte af strafbart forhold forpligter medlemsstaterne til ikke at tage eller opretholde forbehold over for artikel 2 i Europarådskonventionen, når det pågældende udbytte eller redskab stammer fra en lovovertrædelse, der kan medføre en frihedsstraf på mere end 1 år.

Det kan imidlertid konstateres, at en række medlemsstater siden rammeafgørelsens ikrafttræden har taget eller opretholdt forbehold over for Europarådskonventionen. Disse medlemsstater kan således fortsat ikke konfiskere udbytte, redskaber og formuegoder, der stammer fra alle lovovertrædelser, der kan medføre en frihedsstraf på mere end 1 år.

De eksisterende instrumenter på området har således ikke i tilstrækkelig grad sikret et effektivt, grænseoverskridende samarbejde om konfiskation, og der er derfor behov for at sikre en vis tilnærmelse af medlemsstaternes konfiskationsregler. Herudover er der behov for at sikre, at alle medlemsstater har mulighed for at fuldbyrde afgørelser om konfiskation, der er truffet i en anden medlemsstat.

Det danske forslag til rammeafgørelse forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der kan ske konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder, der stammer fra alle lovovertrædelser, der kan medføre en frihedsstraf på mere end 1 år. Forslaget til rammeafgørelse forpligter endvidere medlemsstaterne til at fastsætte bestemmelser i deres lovgivning, der sikrer en udvidet adgang til konfiskation hos lovovertræder, lovovertræders ægtefælle eller samlever samt hos juridiske personer, som lovovertræder har bestemmende indflydelse på. Rammeafgørelsen forpligter således medlemsstaterne til at sikre, at der kan ske hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en lovovertrædelse, uanset om man kan identificere den konkrete lovovertrædelse, der har gjort det muligt at erhverve formuegodet. Dette gælder alene, når handlingen kan straffes med fængsel indtil 6 år eller mere, når handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte og når lovovertræder ikke kan sandsynliggøre, at formuegodet er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler.

Udkast til rammeafgørelse

om

konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union artiklerne 29, 31, litra c), og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hovedmotivet for den grænseoverskridende, organiserede kriminalitet er økonomisk vinding. En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør derfor fokusere på opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Dette vanskeliggøres imidlertid af bl.a. forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning på området.
- (2) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Wien i december 1998 opfordrer Det Europæiske Råd til en styrkelse af EU's indsats til bekæmpelse af international organiseret kriminalitet i overensstemmelse med en handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst gennemføres¹.
- (3) Det fremgår af punkt 50, litra b), i Wien-handlingsplanen, at man senest 5 år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden skal forbedre og, hvor det er nødvendigt, tilnærme nationale bestemmelser i forbindelse med beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold under hensyntagen til rettigheder tilhørende tredjemand i god tro.

¹ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1

- (4) I punkt 51 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15.- 16. oktober 1999, fremhæves det, at hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet, at dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder, og at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold. Endvidere opfordrer Det Europæiske Råd i punkt 51 til indbyrdes tilnærmelse af strafferetten og strafferetsplejen vedrørende hvidvaskning af penge (f.eks. opsporing, indefrysning og konfiskation af midler).
- (5) Det følger af henstilling nr. 19 i 2000-handlingsplanen "Forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet: En EU-strategi for begyndelsen af det nye årtusind", som blev godkendt af Rådet den 27.3.2000², at det bør undersøges, om der er behov for et instrument, som – under hensyn til den bedste praksis i medlemsstaterne og med skyldig hensyntagen til de grundlæggende retsprincipper – åbner mulighed for i den strafferetlige, den civilretlige eller den skatteretlige lovgivning at mindske bevisbyrden med hensyn til oprindelsen af aktiver, der ejes af en person, som er dømt for en lovovertrædelse med relation til organiseret kriminalitet.
- (6) Det følger af artikel 12 om konfiskation og beslaglæggelse i FN-konventionen af 12. december 2000 om bekæmpelse af grænseoverskridende, organiseret kriminalitet, at parterne kan overveje at kræve, at en person, der har begået en kriminel handling skal dokumentere den legitime oprindelse af formodet udbytte eller andre formuegoder, der kan konfiskeres, i det omfang hvor et sådant krav er foreneligt med principperne i deres nationale ret og med retsforfølgningens karakter.
- (7) Samtlige medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. En række medlemsstater har afgivet erklæringer til konventionens artikel 2 om konfiskation, således at de alene er forpligtede til at foretage konfiskation af udbytte, der stammer fra en række nærmere angivne lovovertrædelser.
- (8) Ved Rådets rammeafgørelse af 26. juni 2001³ er der fastsat bestemmelser om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold. Efter rammeafgørelsen er medlemsstaterne endvidere forpligtede til ikke at tage eller opretholde forbehold med hensyn til konfiskationsbestemmelsen i Europarådets konvention, for så vidt lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimumvarighed på over 1 år.

² EFT C 124 af 3.5.2000, s. 1

³ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1

- (9) De eksisterende instrumenter på området har ikke i tilstrækkelig grad sikret et effektivt, grænseoverskridende samarbejde om konfiskation, idet der fortsat er en række medlemsstater, der ikke kan konfiskere udbyttet af alle lovovertrædelser, der kan medføre en frihedsstraf på mere end 1 år.
- (10) Formålet med nedenstående forslag til rammeafgørelse er at sikre, at alle medlemsstater har effektive regler for, hvornår der kan ske konfiskation af udbytte fra strafbart forhold, herunder for så vidt angår bevisbyrden med hensyn til oprindelsen af aktiver, der ejes af en person, som er dømt for en lovovertrædelse med relation til organiseret kriminalitet. Forslaget til rammeafgørelse hænger sammen med et dansk forslag til rammeafgørelse om gensidig anerkendelse inden for Den Europæiske Union af afgørelser om konfiskation af udbytte fra strafbart forhold samt asset sharing, der fremsættes samtidig hermed.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- "udbytte" enhver økonomisk fordel, der stammer fra kriminelle handlinger. Det kan bestå af alle former for formuegoder.
- "formuegoder" alle formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adgang til eller rettigheder over sådanne formuegoder.
- "redskaber" enhver form for formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en eller flere forbrydelser.
- "konfiskation" en sanktion eller en foranstaltning, der pålægges af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere forbrydelser, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder.

Artikel 2

Konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at det er muligt helt eller delvist at konfiskere redskaber og udbytte, der stammer fra lovovertrædelser, der kan straffes med frihedsstraf af mere end 1 års varighed, eller formuegoder, hvis værdi svarer til et sådant udbytte.

Artikel 3

Udvidet adgang til konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, herunder formuegoder der ikke stammer fra den strafbare handling som vedkommende findes skyldig i, når:
 - a) handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte og
 - b) handlingen som minimum kan straffes med en maksimumsstraf af fængsel indtil 6 år.
2. Medlemsstaterne træffer endvidere de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der under betingelser som opregnet i stk. 1, kan ske hel eller delvis konfiskation af formuegoder, som den pågældendes ægtefælle eller samlever har erhvervet. Medlemsstaterne kan undtage tilfælde, hvor formuegodet er erhvervet mere end 3 år før den strafbare handling, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1, samt tilfælde hvor ægteskabet eller samlivsforholdet ikke bestod på tidspunktet for erhvervelsen.
3. Medlemsstaterne træffer endvidere de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der under betingelser som opregnet i stk. 1, kan ske hel eller delvis konfiskation af formuegoder, overdraget til en juridisk person, som den pågældende alene eller sammen med sine nærmeste har en bestemmende indflydelse på. Det samme gælder, hvis den pågældende oppebærer en betydelig del af den juridiske persons indtægter. Medlemsstaterne kan undtage tilfælde, hvor formuegodet er overdraget til den juridiske person mere end 3 år før den strafbare handling, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1.
4. Konfiskation efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis den pågældende sandsynliggør, at et formuegode er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler. Medlemsstaterne skal i den forbindelse sikre, at den pågældende under strafforfølgningen har adgang til at fremlægge oplysninger vedrørende erhvervelsen af et formuegode.
5. Endelig skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der i stedet for konfiskation af bestemte formuegoder efter stk. 1-3 kan konfiskeres et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.

Artikel 4
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest [...] ⁴

2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der pålægges dem ved denne rammeafgørelse i national ret. På grundlag af en rapport udarbejdet på basis af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet inden den [...] ⁵, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 5
Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på datoen for dens offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

⁴ Der indsættes en dato, som ligger to år efter datoen for rammeafgørelsens vedtagelse.

⁵ Der indsættes en dato som ligger 3 måneder efter gennemførelsesfristen for rammeafgørelsen.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.:
Dok.: TFR21278

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af afgørelser om konfiskation.

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af afgørelser om konfiskation.

Det Europæiske Råd understregede på sit møde den 15.- 16. oktober 1999 i Tampere, at princippet om gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU. Rådet understregede ved samme lejlighed, at hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet, der bør udryddes, og at Rådet er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold.

Rådet nåede på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002 til politisk enighed om en rammeafgørelse om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismidler. Rammeafgørelsen forpligter medlemsstaterne til at fuldbyrde afgørelser om beslaglæggelse, der er truffet i en anden medlemsstat.

Overtrædelser af straffeloven og særlove kan efter dansk ret ikke alene medføre idømmelse af en straf, men også konfiskation af et eventuelt udbytte af den strafbare handling. Det konfiskerede beløb tilfalder statskassen.

De øvrige medlemsstater har lignende regler om konfiskation, men en afgørelse herom i en medlemsstat anerkendes ikke nødvendigvis umiddelbart i andre medlemsstater. Endvidere er der store forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår muligheden for at tilbageføre det beløb, der konfiskeres, helt eller delvist til den stat, der har truffet afgørelse om konfiskation.

Dette bevirker, at fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation afsagt i Danmark, men hvor de konfiskerede midler befinder sig i udlandet, ikke i alle tilfælde sker så effektivt som ønskeligt. Det betyder endvidere, at de konfiskerede midler i de tilfælde, hvor Danmark har brugt store ressourcer på at få en person dømt, og hvor Danmark får fuldbyrdet dommens bestemmelser om konfiskation i en anden medlemsstat, kan tilfalde denne anden medlemsstats statskasse.

Der er således behov for at lette medlemsstaternes adgang til at få en afgørelse om konfiskation fuldbyrdet i en anden medlemsstat, bl.a. ved få fastlagt de procedurer, der skal følges i disse sager, og ved at fastlægge regler om fordelingen mellem domsstat og fuldbyrdelsesstat af de midler, der konfiskeres (såkaldt "asset sharing").

Det danske forslag til rammeafgørelse indeholder bestemmelser om den procedure, der skal følges ved fremsendelse af afgørelser om konfiskation til en anden medlemsstat samt den procedure, der skal følges i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af den udenlandske afgørelse. Rammeafgørelsen indeholder endvidere bestemmelser om deling af det beløb, der konfiskeres. Bestemmelsen er formuleret således, at det konfiskerede beløb tilbageføres til domsstaten med fradrag af de udgifter, fuldbyrdelsesstaten har haft.

Udkast til rammeafgørelse
om
fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af afgørelser om konfiskation

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til Traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd understregede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tampere, at princippet om gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.
- (2) I punkt 51 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. og 16. oktober 1999 er det anført, at hvidvaskning af penge er en meget central del af den organiserede kriminalitet, at dette fænomen bør udryddes, uanset hvor det optræder, og at Det Europæiske Råd er fast besluttet på at sørge for, at der tages konkrete skridt til at opspore, indefryse, beslaglægge og konfiskere udbyttet fra strafbare forhold. Det Europæiske Råd opfordrer i den forbindelse til en indbyrdes tilnærmelse af strafferetten og strafferetsplejen vedrørende hvidvaskning af penge (f.eks. opsporing, indefrysning og konfiskation af midler), jf. konklusionernes punkt 55.
- (3) Samtlige medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Konventionen forpligter de parter, der undertegner konventionen, til at anerkende og fuldbyrde afgørelser om konfiskation fra en anden part eller forelægge sagen for sine egne myndigheder med henblik på at opnå en kendelse om konfiskation samt at fuldbyrde denne. Parterne kan bl.a. afslå anmodninger om konfiskation, når den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, ikke er en lovovertrædelse i den anmodede parts nationale ret eller hvis den lovovertrædelse, som anmodningen vedrører, ikke kan danne grundlag for konfiskation i henhold til den anmodede parts nationale ret.

- (4) Ved Rådets rammeafgørelse af 26. juni 2001 er der fastsat bestemmelser om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold. Efter rammeafgørelsen er medlemsstaterne endvidere forpligtede til ikke at tage eller opretholde forbehold med hensyn til konfiskationsbestemelsen i Europarådets konvention, for så vidt lovovertrædelsen kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning af en maksimumvarighed på over 1 år.
- (5) Rådet vedtog den 30. november 2000, et program med foranstaltninger til gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på indefrysning af bevismaterialer og formuegoder. Endvidere fremgår det af punkt 3.3. i programmet, at det er et mål at forbedre fuldbyrdelsen i en medlemsstat af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat om konfiskation, navnlig med henblik på tilbagelevering til offeret for en strafbar handling under hensyntagen til den europæiske konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse af konfiskation af udbytte fra strafbart forhold. Det fremgår endvidere, at man med henblik på at opnå dette mål navnlig skal undersøge, hvorvidt de i artikel 18 i 1990-konventionen fastsatte grunde til nægtelse af fuldbyrdelse af en konfiskationsforanstaltning alle er forenelige med princippet om gensidig anerkendelse.
- (6) Endelig fremsatte Republikken Frankrig, Kongeriget Sverige og Kongeriget Belgien den 30. november 2000 et forslag til rammeafgørelse om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismidler.
- (7) Hovedmotivet for den organiserede kriminalitet er økonomisk vinding. En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør derfor fokusere på opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold. Det er ikke nok alene at sikre gensidig anerkendelse inden for Den Europæiske Union af foreløbige retsmidler som indefrysning og beslaglæggelse, idet en effektiv bekæmpelse af økonomisk kriminalitet tillige fordrer gensidig anerkendelse af afgørelser om konfiskation af udbytte fra strafbart forhold.
- (8) Formålet med denne rammeafgørelse er at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation af udbytte, hvorefter en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde afgørelser om konfiskation truffet af judicielle myndigheder i en anden medlemsstat. Forslaget til rammeafgørelse hænger sammen med et dansk forslag til rammeafgørelse om konfiskation af udbytte fra strafbart forhold, der fremsættes samtidig hermed. Forslaget har til hensigt at sikre, at alle medlemsstater har effektive regler for, hvornår der kan ske konfiskation af udbytte fra strafbart forhold, herunder for så vidt angår bevisbyrden med hensyn til oprindelsen af aktiver, der ejes af en

for så vidt angår bevisbyrden med hensyn til oprindelsen af aktiver, der ejes af en person, som er dømt for en lovovertrædelse med relation til organiseret kriminalitet.

- (9) Et samarbejde mellem medlemsstaterne på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og umiddelbar fuldbyrdelse af retsafgørelser forudsætter, at der er tillid til, at de afgørelser, der skal anerkendes og fuldbyrdes, altid vil blive truffet i overensstemmelse med principperne om legalitet, subsidiaritet og proportionalitet. Endvidere er det en forudsætning, at de rettigheder, som tilhører en berørt part eller godtroende tredjemand, sikres.
- (10) Denne rammeafgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 6 i Traktaten om den Europæiske Union og afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at nægte at konfiskere formuegoder, for hvilke der er truffet afgørelse om konfiskation, hvis der er objektive grunde til at formode, at afgørelsen er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.
- (11) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser, herunder om ret til en retfærdig rettergang.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

ARTIKEL 1

Formål.

Stk. 1. Formålet med denne rammeafgørelse er at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation, hvorefter en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en juridisk myndighed i en anden medlemsstat.

Stk. 2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er fastlagt ved artikel 6 i Traktaten om Den Europæiske Union.

ARTIKEL 2

Definitioner.

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) "udstedelsesstat": den medlemsstat, i hvilken en judiciel myndighed, som defineret i udstedelsesstatens nationale ret, har truffet, godkendt eller på anden vis bekræftet en afgørelse om konfiskation i forbindelse med en straffesag
- b) "fuldbyrdesstat": den medlemsstat, på hvis område formuegoderne, der skal konfiskeres, befinder sig
- c) "konfiskation": en sanktion eller foranstaltning, der pålægges af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere forbrydelser, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder
- d) "formuegoder": formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder, når de pågældende formuegoder af den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten anses for at være udbyttet af en lovovertrædelse eller et aktiv, der helt eller delvis svarer til værdien af et sådant udbytte
- e) "udbytte": enhver økonomisk fordel, der stammer fra kriminelle handlinger. Det kan bestå af alle former for formuegoder
- f) "afgørelse": en endelig sanktion eller foranstaltning pålagt af en kompetent judiciel myndighed for en lovovertrædelse, hvorved der træffes afgørelse om konfiskation.

ARTIKEL 3

Fastlæggelse af kompetente myndigheder.

Stk. 1. Den udstedende judicielle myndighed er den domstol i udstedelsesstaten, der har truffet afgørelse om konfiskation.

Stk. 2. Den fuldbyrdende judicielle myndighed er den judicielle myndighed i fuldbyrdesstaten, der er kompetent i henhold til denne stats ret.

Stk. 3. Hver medlemsstat underretter Generalsekretariatet for Rådet om, hvilke myndigheder der er kompetente efter dens ret. Såfremt medlemsstaten ønsker det, kan den over for Generalsekre-

tariatet for Rådet oplyse, hvilken central myndighed en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation kan sendes gennem.

ARTIKEL 4

Fremsendelse af afgørelsen om konfiskation.

Stk. 1. En afgørelse om konfiskation, som defineret i denne rammeafgørelse, der ledsages af en attest, som omhandlet i denne artikel, kan sendes til en medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, over for hvem afgørelsen er truffet, har ejendom eller indkomst, normalt har bopæl eller for juridiske personer er indregistreret, eller hvor den juridiske persons hovedsæde er beliggende.

Stk. 2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underskriver attesten, se standardformularen i bilag 1, og attesterer, at indholdet er korrekt.

Stk. 3. Afgørelsen, eller en underskrevet kopi heraf, sendes sammen med certifikatet af den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten direkte til den judicielle myndighed i udstedelsesstaten, der er kompetent til at fuldbyrde den, ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation på en måde, der tillader fuldbyrdelsesstaten at fastslå ægtheden.

Stk. 4. Hvis den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde afgørelsen, ikke er udstedelsesstatens judicielle myndighed bekendt, foretager denne alle nødvendige undersøgelser, herunder via kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, for at fremskaffe oplysninger fra fuldbyrdelsesstaten.

Stk. 5. Når den judicielle myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en afgørelse, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de fornødne foranstaltninger til at fuldbyrde den, fremsender den på embeds vegne afgørelsen til den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den, og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

ARTIKEL 5

Lovovertrædelser.

Stk. 1. Følgende lovovertrædelser medfører fuldbyrdelse på grundlag af en afgørelse om konfiskation, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed, hvis de i udstedelsesstaten straffes med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst 3 år som defineret i udstedelseslandets lovgivning:

- deltagelse i en kriminel organisation

- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som omhandlet i konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri og forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage,

Stk. 2. Rådet kan til enhver tid med ensstemighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i TEU beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser på listen i stk. 2. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som Kommissionen forelægger i medfør af artikel 19, om listen skal udvides eller ændres.

Stk. 3. I andre end de i stk. 1, nævnte tilfælde kan fuldbyrdelsesstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation være betinget af, at de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, udgør en lovovertrædelse, som efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning tillader konfiskation, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af dette efter udstedelsesstatens lovgivning.

ARTIKEL 6

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser.

Stk. 1. De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten anerkender og fuldbyrder en afgørelse, der er fremsendt i henhold til artikel 4, uden yderligere formaliteter og træffer straks de nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelsen, medmindre de kompetente myndigheder vælger at påberåbe sig en af de i artikel 7 nævnte grunde til at undlade anerkendelse eller fuldbyrdelse.

Stk. 2. Såfremt en anmodning om konfiskation vedrører et bestemt formuegode, kan parterne aftale, at fuldbyrdelsesstaten kan fuldbyrde konfiskationen i form af et krav om at betale et pengebeløb, der svarer til værdien af dette formuegode.

ARTIKEL 7

Grunde til at undlade anerkendelse eller fuldbyrdelse.

Stk. 1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, hvis attesten, jf. artikel 4, ikke foreligger, er mangelfuldt udfærdiget, ikke oversat til et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten, eller er i åbenlys uoverensstemmelse med afgørelsen.

Stk. 2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan endvidere afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, hvis det fastslås:

- a) at der er truffet afgørelse om konfiskation over for den pågældende for samme forhold
 - i fuldbyrdelsesstaten eller
 - i en anden stat end udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten, og afgørelsen er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet, eller ikke længere kan fuldbyrdes efter domsstatens lovgivning,

- b) at det forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel må fuldbyrdelse af en af-

gørelse om konfiskation dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning,

- c) at der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger immunitet eller et privilegium, der gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation,
- d) at tredjemands ret i henhold til fuldbyrdelseslandets lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation,
- e) at en afgørelse om konfiskation i anledning af en lovovertrædelse over for en fysisk eller juridisk person er truffet in absentia, og den berørte person ikke er blevet indkaldt personligt, eller på anden måde er blevet underrettet om tid og sted for det retsmøde, som førte til afgørelsen in absentia, og såfremt den pågældende ikke har haft lejlighed til at appellere eller gøre indsigelse i udstedelsesstaten over afgørelsen,
- f) at afgørelsen om konfiskation er en følge af lovovertrædelser, som:
 - efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller delvis på dennes territorium eller på et sted, der ligestilles med dets territorium, eller
 - er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelsesstatens område.
- g) at de judicielle myndigheder i fuldbyrdelseslandet har besluttet enten ikke at indlede retsforfølgning for den lovovertrædelse, der er grundlaget for afgørelsen om konfiskation, eller når personen i en medlemsstat har været genstand for en anden endelig afgørelse for de samme forhold, som er til hinder for yderligere retsforfølgning,
- h) hvis der i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelseslandet er indtrådt forældelse med hensyn til at træffe afgørelse om konfiskation eller fuldbyrde en afgørelse om konfiskation i anledning af den lovovertrædelse der danner grundlaget for afgørelsen om konfiskation, og fuldbyrdelsesstaten er kompetent i medfør af sin egen lovgivning.

Stk. 3. Inden den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten træffer beslutning om ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse, konsulteres den kompetente myndighed i udstedelsesstaten. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten anmodes herunder straks om at meddele fuldbyrdelsesstaten oplysninger, der er nødvendige for beslutningen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation. Såfremt det er åbenbart, at afgørelsen om konfiskation ikke vil kunne fuldbyrdes, er konsultation af udstedelsesstaten ikke påkrævet.

ARTIKEL 8

Retsmidler.

Stk. 1. Medlemsstaterne indfører de nødvendige ordninger for at sikre, at alle interesserede parter, herunder tredjemand i god tro, råder over retsmidler med opsættende virkning i forbindelse med en afgørelse om konfiskation, der fuldbyrdes i medfør af artikel 6 med henblik på at beskytte deres legitime interesser. Appellen indgives for en domstol i udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats nationale ret. Fuldbyrdelsesstaten indfører de nødvendige ordninger for at bevare formuegodet, mens der træffes afgørelse herom.

Stk. 2. De vægtige grunde for afsigelse af konfiskationsafgørelsen kan kun anfægtes ved appel for en domstol i udstedelsesstaten.

Stk. 3. Hvis appellen indgives i fuldbyrdelsesstaten, orienteres den judicielle myndighed i udstedelsesstaten herom og om appellantens anbringender, så den kan fremlægge de argumenter, den finder nødvendige. Den orienteres om appellens udfald.

Stk. 4. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det lettere at indgive en appel, som omhandlet i stk. 1, navnlig ved at give de berørte parter de relevante oplysninger.

Stk. 5. Udstedelsesstaten sikrer, at eventuelle frister for indgivelse af den i stk. 1 omhandlede appel anvendes på en måde, der garanterer interesserede parter adgang til effektive retsmidler.

ARTIKEL 9

Udsættelse af fuldbyrdelsen.

Stk. 1. Den kompetente judicielle myndighed kan udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4;

- a) i de tilfælde der er omfattet af artikel 8, eller
- b) indtil et tidspunkt, som findes passende, hvis fuldbyrdelsen kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning, eller
- c) i tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt at få oversat afgørelsen eller dele heraf indtil det tidspunkt, hvor oversættelsen foreligger.

Stk. 2. Der redegøres omgående for udsættelsen af fuldbyrdelsen, herunder for grundene til udsættelsen og om muligt for udsættelsens forventede varighed, over for udstedelsesstatens kompetente myndighed ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation.

Stk. 3. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere, træffer den kompetente judicielle myndighed omgående de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesstatens kompetente myndighed herom ved hjælp af ethvert middel, som kan frembringe skriftlig dokumentation.

ARTIKEL 10

Afgørelse i tilfælde af konkurrerende anmodninger.

Stk. 1. Hvis flere medlemsstater hver har truffet en eller flere afgørelser om konfiskation over for en eller flere personer, og de pågældende i fuldbyrdelsesstaten ikke har tilstrækkelige midler til, at alle afgørelser kan fuldbyrdes, beslutter den judicielle myndighed i fuldbyrdelsesstaten, hvilken eller hvilke afgørelser om konfiskation der skal fuldbyrdes, under behørig hensyntagen til alle forhold, herunder navnlig om der i sagen er midler der er indefrosset, lovovertrædelseernes relative grovhed, gerningsstedet, hvorvidt det konfiskerede beløb skal anvendes til dækning af erstatningskrav samt tidspunktet for de respektive afgørelser.

Stk. 2. Den judicielle myndighed kan rådføre sig med Eurojust for at kunne træffe den i stk. 1 nævnte beslutning.

ARTIKEL 11

Den lovgivning der finder anvendelse på fuldbyrdelsen.

Stk. 1. Med forbehold af denne artikels stk. 3, finder fuldbyrdelsesstatens lovgivning anvendelse på fuldbyrdelsen af afgørelsen, og denne stats myndigheder har enekompetence vedrørende fuldbyrdelsesprocedurene og alle foranstaltninger i forbindelse hermed.

Stk. 2. Hvis en del af beløbet i tilfælde af udbyttekonfiskation inddrives på anden måde i en anden stat end fuldbyrdelsesstaten, fratrækkes hele dette beløb i det beløb, der skal konfiskeres i fuldbyrdelsesstaten.

Stk. 3. En afgørelse om konfiskation over for en juridisk person fuldbyrdes, selv om fuldbyrdelsesstaten ikke anerkender princippet om juridiske personers strafferetlige ansvar.

Stk. 4. En afgørelse om konfiskation skal fuldbyrdes, selv om den fysiske person, som afgørelsen er truffet overfor, senere er død, eller den juridiske person, som afgørelsen er truffet overfor, senere er opløst.

Stk. 5. Fuldbyrdelesstaten kan ikke pålægge frihedsstraf eller andre foranstaltninger, der begrænser en persons frihed som alternativt retsmiddel, som følge af en anmodning i henhold til artikel 4, med mindre udstedelsesstaten har givet samtykke hertil i anmodningen.

ARTIKEL 12

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse af afgørelse.

Stk. 1. Amnesti og benådning kan indrømmes af udstedelsesstaten samt af fuldbyrdelesstaten.

Stk. 2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en ansøgning om fornyet prøvelse af afgørelsen.

ARTIKEL 13

Afslutning af fuldbyrdelsen.

Stk. 1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at afgørelsen ikke længere kan fuldbyrdes eller af anden grund skal tilbagekaldes fra fuldbyrdelesstaten.

Fuldbyrdelesstaten afslutter straks fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning.

ARTIKEL 14

Deling af aktiver.

Konfiskerede formuegoder eller indtægter fra salg af konfiskerede formuegoder tilbageføres, med fradrag af fuldbyrdelesstatens omkostninger, til udstedelsesstaten, med mindre andet er aftalt mellem udstedelsesstat og fuldbyrdelesstat.

ARTIKEL 15

Underretning om fuldbyrdelsens resultat.

Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en måde, der efterlader et skriftligt spor,

- a) så snart fuldbyrdelsen af afgørelsen er afsluttet,
- b) når hele eller dele af afgørelsen af de i artikel 7, artikel 12, stk. 1 eller artikel 13 nævnte grunde ikke fuldbyrdes.

ARTIKEL 16

Sprog.

Stk. 1. Attesten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdesstaten.

Stk. 2. Enhver medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, angive, at den accepterer en oversættelse til et eller flere andre af de officielle sprog, der anvendes af De Europæiske Fællesskabers institutioner.

ARTIKEL 17

Omkostninger.

Uden at det berører artikel 14 om deling af aktiver, kan medlemsstaterne ikke afkræve hinanden godtgørelse af omkostninger i forbindelse med anvendelse af denne rammeafgørelse.

ARTIKEL 18

Forbindelsen med andre aftaler og ordninger.

Denne rammeafgørelse berører ikke anvendelsen af gunstigere bestemmelser om fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstaterne.

ARTIKEL 19

Gennemførelse.

Stk. 1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 31. juni 2004.

Stk. 2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder i national ret for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse. Rådet skal senest den 31. december 2004 på baggrund af en rapport, som Kommissionen udarbejder på grundlag af disse oplysninger, vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Stk. 3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer, der er fremsat i medfør af artikel 16, stk. 2, og om de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 3.

ARTIKEL 20

Ikrafttrædelse.

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i EF-Tidende.

BILAG I TIL RAMMEAFGØRELSEN

Attest, jf. artikel 4

1. Udstedelsesstat

2. Den myndighed, der træffer afgørelsen

2.1. Navn

2.2. Adresse

2.3. Telefon/fax/e-post (med internationale kaldenumre)

2.4. Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med udstedelsesmyndigheden

3. Oplysninger om den person afgørelsen om konfiskation er truffet over for

3.1. Navn

3.2. Sidst kendte adresse

3.3. Sted, hvor det der skal konfiskeres befinder sig (hvis dette er kendt)

4. Oplysninger om afgørelsen

4.1. Konfiskationens art og omfang

4.2. Gengivelse af de bestemmelser, der er overtrådt, herunder hvorvidt bestemmelsen er omfattet af listen i artikel 5, stk. 1

4.3. Beskrivelse af de faktiske forhold, der udgør den strafbare adfærd

5. Situationen vedrørende afgørelsen

Bekræft:

5.1. At afgørelsen er endelig

5.2. At der ikke er en forældelsesfrist, der forhindrer fuldbyrdelse af afgørelsen

6. Underretning om sagen

Bekræft, at den person afgørelsen om konfiskation er truffet over for er blevet behørigt underrettet om:

6.1. Sagen mod vedkommende

6.2. Eventuelle appelprocedurer og frister

7. Delvis fuldbyrdelse af afgørelsen

Angiv:

7.1. Om en del af det beløb der skal konfiskeres allerede er konfiskeret

7.2. Hvor meget der i så fald er konfiskeret.

8. Alternativt retsmiddel

8.1. Tillader udstedelsesstaten at der anvendes alternative retsmidler?

8.2. Kan udstedelsesstaten acceptere, at der i denne sag anvendes et alternativt retsmiddel?

8.2.1. I bekræftede fald opregnes de alternative retsmidler samt maksimum for hvert enkelt retsmiddel.

Udfærdiget i, den

Underskrift og/eller stempel

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.: 2001-165-0227
Dok.: TFR21279

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rådsafgørelse om styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union vedrørende afgørelser om rettighedsfrakendelse

I forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rådsafgørelse om styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union vedrørende afgørelser om rettighedsfrakendelse.

Efter dansk ret kan en person ved dom for strafbart forhold frakendes retten til at udøve en bestemt type virksomhed, eller til at udøve den under visse former, hvis det strafbare forhold viser, at der er en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Der kan endvidere ske frakendelse af retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab eller en forening, som kræver offentlig godkendelse. Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom.

De øvrige medlemsstater har lignende regler om rettighedsfrakendelse, men en afgørelse om rettighedsfrakendelse, der er truffet i én medlemsstat, vil ofte ikke komme til en anden medlemsstats kundskab. Det betyder, at en person, der i Danmark er frakendt retten til at drive en bestemt type virksomhed, ofte vil kunne drive den samme type virksomhed i en anden medlemsstat, allerede fordi den anden medlemsstat ikke har kendskab til den danske afgørelse om rettighedsfrakendelse.

Der er derfor behov for at lette medlemsstaternes adgang til at indhente oplysninger om afgørelser om rettighedsfrakendelse fra andre medlemsstater, ligesom der er et behov for at sikre, at der automatisk sker underretning om en afgørelse om rettighedsfrakendelse til en anden medlemsstat, når den person, som afgørelsen om rettighedsfrakendelse vedrører, har tilknytning til den anden medlemsstat

Det danske forslag til rådsafgørelse forpligter medlemsstaterne til at oprette et nationalt kontaktpunkt, der på anmodning fra et kontaktpunkt i en anden medlemsstat kan oplyse, om en person er genstand for en rettighedsfrakendelse, der er pålagt ved dom eller som led i en dom for strafbart

forhold, og som indskrænker den dømtes adgang til at udøve erhverv. Herudover forpligter rådsafgørelsen hver medlemsstat til at underrette en anden medlemsstat i Den Europæiske Union om en sådan afgørelse om rettighedsfrakendelse, når den person, som afgørelsen om rettighedsfrakendelse vedrører, enten er statsborger, har fast bopæl, eller driver virksomhed i den anden medlemsstat.

UDKAST TIL RÅDETS AFGØRELSE OM STYRKELSE AF SAMARBEJDET MELLEM MEDLEMSSTATERNE I DEN EUROPÆISKE UNION VEDRØRENDE AFGØRELSE OM RETTIGHEDSFRAKENDELSE

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR

under henvisning til Traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til et initiativ fra Kongeriget Danmark,

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 15.- 16. oktober 1999 i Tampere, at Det Europæiske Råd støtter princippet om gensidig anerkendelse, der efter dets mening bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område. Princippet bør efter Det Europæiske Råds opfattelse gælde for såvel domme som andre afgørelser truffet af retlige myndigheder. Herudover fastslås det i punkt 33 i konklusionerne, at en øget gensidig anerkendelse af retsafgørelser og domme sammen med den nødvendige indbyrdes tilnærmelse af lovgivningen vil kunne lette samarbejdet mellem myndighederne og fremme den retlige beskyttelse af den enkeltes rettigheder.
- 2) Rådet vedtog den 29. marts 2000 en handlingsplan vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet: En EU-strategi for begyndelsen af det nye årtusind¹. Det følger af henstilling nr. 2 i handlingsplanen, at medlemsstaterne og Kommissionen bør sørge for, at en bydende i et offentligt udbud, der har begået lovovertrædelser i forbindelse med organiseret kriminalitet, i henhold til gældende lovgivning kan udelukkes fra at deltage i udbud, der foretages af medlemsstaterne og Fællesskabet.
- 3) Rådet vedtog den 29. november 2000 et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager². Af programmets punkt 3.4. om fortabelse af rettigheder og andre sanktioner fremgår, at det med

¹ EFT C 124 af 3.5.2000, s. 1

² EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10

henblik på at sikre effektivitet inden for Den Europæiske Unions område er nødvendigt at visse sanktioner anerkendes og håndhæves i hele EU.

- 4) Der eksisterer en række konventioner, der tager sigte på gensidig anerkendelse af straffedomme, herunder Den Europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedømmes internationale retsvirkning, konventionen mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om gennemførelse af udenlandske afgørelser på det strafferetlige område af 13. november 1991, der blev vedtaget inden for rammerne af det europæiske politiske samarbejde, og Den Europæiske Unions konvention af 17. juni 1998 om afgørelser om frakendelse af førerretten³.
- 5) Det følger af Den Europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager, at de kontraherende parter skal underrette enhver anden part om alle straffedomme og påfølgende foranstaltninger, der vedrører sidstnævnte parts statsborgere, og som indføres i strafferegisteret.
- 6) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne bl.a. i lyset af gennemførelsen af princippet om fri bevægelighed for personer i den Europæiske Union i højere grad udveksler oplysninger om domme afsagt i medlemsstaterne, herunder om rettighedsfrakendelse, der er pålagt ved dom eller som led i en dom for strafbart forhold.
- 7) Der er endvidere behov for på længere sigt at muliggøre anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i forhold til rettighedsfrakendelse, der er pålagt ved dom eller som led i en dom for et strafbart forhold.
- 8) En anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om rettighedsfrakendelse forudsætter dog - som anført i Programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager afsnit 3.4. - at der udarbejdes en oversigt over hvilke rettighedsfrakendelser, der er fælles for alle medlemsstaterne, og som fysiske og juridiske personer pålægges ved domfældelsen eller som følge heraf.
- 9) Det er imidlertid væsentligt, at medlemsstaterne allerede på nuværende tidspunkt gives mulighed for at videregive oplysninger om rettighedsfrakendelse, der er pålagt fysiske personer ved dom eller som led i en dom for et strafbart forhold, og som indskrænker den dømtes adgang til at udøve erhverv, således at medlemsstaterne får mulighed for at udstrække sådanne afgørelser til deres eget territorium i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale ret.

³ EFT C 211 af 23.7.1999, s. 1

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rammeafgørelsens anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på rettighedsfrakendelser, der er pålagt fysiske personer ved dom eller som led i dom for strafbart forhold, og som indskrænker den dømtes adgang til at udøve erhverv, bortset fra førerretssfrakendelser.

Artikel 2

Oprettelse af et nationalt kontaktpunkt for oplysninger om rettighedsfrakendelser

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger et centralt nationalt kontaktpunkt for oplysninger om rettighedsfrakendelse.
2. Det nationale kontaktpunkt har til opgave i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret at indhente og videregive oplysninger om rettighedsfrakendelse.
3. Hver medlemsstat underretter Generalsekretariatet for Rådet om sit nationale kontaktpunkt for oplysninger om rettighedsfrakendelse samt senere ændringer i medfør af denne afgørelse. Generalsekretariatet for Rådet sikrer, at medlemsstaternes underretning om de nationale kontaktpunkter videregives til Medlemsstaterne og Kommissionen.
4. Hver medlemsstat drager omsorg for, at det nationale kontaktpunkt er i stand til at udføre sine opgaver på en effektiv og hurtig måde.

Artikel 3

Indhentelse af oplysninger om afgørelser om rettighedsfrakendelse

1. De nationale kontaktpunkter har i overensstemmelse med de gældende nationale og internationale regler på området adgang til nationale strafferegistre, herunder adgang til oplysninger om rettighedsfrakendelse.
2. De nationale kontaktpunkter skal på anmodning af et kontaktpunkt i en anden medlemsstat, oplyse, hvorvidt en person er genstand for en rettighedsfrakendelse.

3. Videregivelse af de i stk. 2 nævnte oplysninger sker i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret. Når en anmodning om de i stk. 2, nævnte oplysninger ikke er fremsat som led i en strafferetlig forfølgning, kan medlemsstaterne gøre videregivelse af de pågældende oplysninger afhængig af, at den person, som oplysningerne vedrører, har givet samtykke til videregivelsen.
4. Såfremt nærmere oplysninger om rettighedsfrakendelsens karakter og varighed ønskes, skal den anmodende medlemsstat fremsende en anmodning herom i overensstemmelse med relevante internationale aftaler.

Artikel 4

Underretning om rettighedsfrakendelse

1. Medlemsstaterne er forpligtede til at underrette enhver anden medlemsstat om rettighedsfrakendelser, som vedrører sidstnævnte medlemsstats statsborgere.
2. Den i stk. 1 omtalte underretning skal tillige ske til en anden medlemsstat, når den medlemsstat, hvori afgørelsen om rettighedsfrakendelse er truffet, har kendskab til, at afgørelsen vedrører en person, som
 - a) har fast bopæl i denne anden medlemsstat, eller
 - b) driver virksomhed i denne anden medlemsstat.
3. Den i stk. 1 og 2, nævnte videregivelse af oplysninger sker i henhold til national ret og internationale aftaler.

Artikel 5

Underretning af kompetente nationale myndigheder om rettighedsfrakendelse

Det nationale kontaktpunkt underretter de kompetente nationale myndigheder om afgørelser om rettighedsfrakendelse, som kontaktpunktet har modtaget oplysning om i medfør af artikel 3 eller 4 med henblik på gennemførelse af afgørelsen i overensstemmelse med national ret.

Artikel 6

Sprog

Kommunikationen mellem de forskellige nationale kontaktpunkter finder sted på deres respektive sprog med en kopi på de berørte medlemsstaters fælles arbejdssprog, medmindre der er truffet anden aftale herom mellem de berørte medlemsstater.

Artikel 7 **Evaluering**

Rådet foretager en evaluering af gennemførelsen af denne afgørelse senest to år efter dens vedtagelse.

Artikel 8 **Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i EF- Tidende.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. juni 2002
Kontor: Formandskabssekretariatet
Sagsnr.:
Dok.: TFR21280

COVERNOTE

Vedrørende Danmarks forslag til rådsafgørelse om initiativ vedrørende efterforskning og strafforfølgning af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden m.v.

I forbindelse med det danske EU-formandskab i andet halvår af år 2002 har Danmark til hensigt at fremsætte et forslag til rådsafgørelse om efterforskning og strafforfølgning af krigsforbrydelser.

Krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden er strafbare såvel efter dansk ret som efter international ret. Krigsforbrydere, der pågribes i Danmark, kan som følge heraf retsforfølges i Danmark og snart tillige ved Den Internationale Straffedomstol.

Krigsforbrydelser begås imidlertid ofte under sådanne forhold og på steder, hvor det er vanskeligt at fremskaffe de nødvendige faktiske oplysninger og beviser i sagerne. Det er derfor ofte forbundet med særlige vanskeligheder at efterforske denne type sager.

Holland har i 2001 fremsat forslag til en rådsafgørelse om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

Der er imidlertid behov for at videreudvikle det hollandske initiativ for at sikre, at gerningsmænd til krigsforbrydelser og andre lignende alvorlige forbrydelser ikke uretmæssigt opnår beskyttelse i EU-landene.

Det danske forslag forpligter medlemsstaterne til at sikre, at politi, anklagemyndighed og efterretningstjeneste i fornødent omfang inddrages i forbindelse med sager om opholdstilladelse. Ud-lændingemyndighederne skal i forbindelse med opholdssager være særskilt opmærksomme på,

om der er mistanke om forhold, der kan give anledning til retsforfølgning i eget land eller for internationale domstole. I givet fald skal de retshåndhævende myndigheder inddrages.

Det danske forslag vil endvidere forpligte medlemsstaterne til at sikre, at de retshåndhævende myndigheder og udlændingemyndighederne har tilstrækkelige ressourcer og den nødvendige struktur med henblik på at sikre, at krigsforbrydelser kan retsforfølges effektivt. Medlemsstaterne opfordres i den forbindelse til at overveje behovet for at etablere eller udpege specialiserede strukturer, der særligt kan behandle sager om krigsforbrydelser og lignende forbrydelser.

Det danske forslag vil endvidere henvise til det samarbejde der finder sted i Det Europæiske Retlige Netværk og forpligte medlemsstaterne til at udpege nationale koordinatore, der kan mødes med regelmæssige mellemrum for at udveksle oplysninger om erfaringer, praksis og metoder.

Udkast til Rådsafgørelse

om

Efterforskning og strafforfølgning af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden m.v.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR,

under henvisning til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, 31 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Danmark,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) De Internationale Krigsforbryderdomstole for henholdsvis det tidligere Jugoslavien og Rwanda har siden 1995 foretaget efterforskning, strafforfølgning og pådømmelse af krænkelser af folkeretten i forbindelse med krig, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden.
- (2) I Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998 – som er undertegnet af alle Den Europæiske Unions medlemsstater – bekræftes det, at de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed, navnlig folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, ikke må passere ustraffet, og at den effektive strafforfølgning heraf må sikres gennem foranstaltninger på nationalt plan og gennem en styrkelse af det internationale samarbejde.
- (3) I Rom-statutten erindres der om, at det er enhver stats pligt at udøve sin strafferetlige jurisdiktion over for de ansvarlige for internationale forbrydelser.
- (4) I Rom-statutten understreges det, at Den Internationale Straffedomstol oprettet i henhold til Rom-statutten skal være komplementær i forhold til national strafferetlig jurisdiktion.
- (5) Efterforskning, strafforfølgning og udveksling af oplysninger vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser er fortsat de nationale myndigheders ansvar, medmindre folkeretten bestemmer andet.

- (6) Medlemsstaterne konfronteres med jævne mellemrum med personer, der har været involveret i sådanne forbrydelser, og som søger tilflugt inden for Den Europæiske Unions grænser.
- (7) En effektiv national efterforskning og strafforfølgning af disse forbrydelser er i høj grad afhængig af et tæt samarbejde mellem de relevante nationale myndigheder på retshåndhævelses- og udlændingeområdet.
- (8) En effektiv efterforskning og strafforfølgning af sådanne forbrydelser forudsætter endvidere et tæt samarbejde mellem involverede myndigheder på tværs af grænserne i de stater, som deltager i Rom-statutten, herunder Den Europæiske Unions medlemsstater.
- (9) Medlemsstaterne har ved Rådets fælles aktion 98/428/JHA af 29. juni 1998¹ oprettet et Europæisk Retligt Netværk med det formål at oprette nationale kontaktpunkter, der skal lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, især i forbindelse med bekæmpelse af alvorlig kriminalitet.
- (10) Rådet vedtog den 13. juni 2002 en afgørelse om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser².
- (11) Medlemsstaterne gav i Rådets fælles holdning 2001/443/FUSP af 11. juni 2001 om Den Internationale Straffedomstol³ udtryk for, at forbrydelser, der hører under Den Internationale Straffedomstols kompetence, berører alle medlemsstater, som er besluttet på at samarbejde om at bekæmpe sådanne forbrydelser og om at hindre, at gerningsmændene forbliver ustraffede.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

¹ EFT L. 191 af 7.7.1998 s. 4

² Her indsættes reference til EFT.

³ EFT L. 155 af 12.6.2001 s. 19

Formålet med nærværende afgørelse er at styrke medlemsstaternes muligheder for at efterforske og strafforfølge personer, der har fremmet eller deltaget i udførelsen af krigsforbrydelser eller lignende alvorlige forbrydelser, herunder terrorisme.

Artikel 2

Samarbejde mellem udlændingemyndigheder og retshåndhævende myndigheder

1. Med henblik på at fremme det i artikel 1 nævnte formål træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de retshåndhævende myndigheder i fornødent omfang inddrages i behandlingen af ansøgninger om opholdstilladelse. Medlemsstaterne gennemfører i den forbindelse en ordning, hvorefter det påhviler udlændingemyndighederne at orientere de retshåndhævende myndigheder, når der i forbindelse med behandlingen af en sag om opholdstilladelse konstateres forhold, der giver anledning til mistanke om, at ansøgeren har udført handlinger som nævnt i artikel 1, der kan medføre strafforfølgning i en medlemsstat eller ved internationale straffedomstole.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de relevante nationale myndigheder på retshåndhævelses- og udlændingeområdet har mulighed for at udveksle de oplysninger, der er nødvendige for effektivt at kunne varetage deres opgaver efter denne bestemmelse.

Artikel 3

Efterforskning og strafforfølgning

1. Såfremt der opstår mistanke om, at en person der har søgt om opholdstilladelse, har planlagt, fremmet eller deltaget i udførelsen af krigsforbrydelser eller lignende alvorlige forbrydelser, påhviler det medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret at sikre, at de pågældende handlinger efterforskes og, hvor grundlaget herfor findes at være til stede, strafforfølges.
2. Medlemsstaterne bistår hinanden med efterforskningen og strafforfølningen af disse sager i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret.
3. Hvis udlændingemyndighederne under behandlingen af en sag om opholdstilladelse bliver opmærksomme på forhold, der giver grundlag for mistanke om, at ansøgeren har deltaget i handlinger, som beskrevet i artikel 1, og det fremgår af sagen, at ansøgeren tidligere har søgt om opholdstilladelse i en anden medlemsstat, kan de retshåndhævende myndigheder rette henvendelse til de kompetente retshåndhævende myndigheder i denne anden med-

lemsstat, med henblik på at indhente relevante oplysninger, herunder fra udlændingemyndighederne. Udveksling af oplysninger efter denne bestemmelse sker i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret.

4. Såfremt de retshåndhævende myndigheder i en medlemsstat bliver opmærksomme på, at en person, der er mistænkt for handlinger som nævnt i artikel 1, befinder sig i en anden medlemsstat, orienterer de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om mistanken og baggrunden herfor. Sådan orientering sker i overensstemmelse med relevante internationale aftaler og national ret.

Artikel 4

Struktur

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de retshåndhævende- og udlændingemyndigheder har de ressourcer og den struktur, der er nødvendig for på en forsvarlig og effektiv måde at gennemføre efterforskning og strafforfølgning af de i artikel 1 nævnte sager. Medlemsstaterne overvejer i den forbindelse behovet for at etablere eller udpege specialiserede enheder, der særligt har til opgave at forestå efterforskning og strafforfølgning af de pågældende sager.

Artikel 5

Koordination og periodiske møder

1. Medlemsstaterne koordinerer løbende indsatsen. Medlemsstaterne udnytter i videst mulige omfang det samarbejde, der finder sted i Det Europæiske Retlige Netværk ifølge den fælles aktion 98/428/JHA af 29. juni 1998.
2. Medlemsstaterne udpeger nationale koordinatore vedrørende efterforskning af krigsforbrydelser. På formandskabets initiativ mødes de nationale koordinatore med regelmæssige mellemrum i tilknytning til møder i Det Europæiske Retlige Netværk med henblik på at udveksle oplysninger om erfaringer, praksis og metoder. Efter omstændighederne bør tilføjelige repræsentanter fra De Internationale Krigsforbryderdomstole for henholdsvis det tidligere Jugoslavien og Rwanda samt Den Internationale Straffedomstol inviteres til at deltage i disse møder.

Artikel 6

Gennemførelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne afgørelse senest den [...] ⁴

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for dens offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

⁴ Der indsættes en dato som ligger to år efter datoen for afgørelsens vedtagelse.